

V torek zjutraj so pričeli pohod tudi mladi iz velenjske občine

V spomin na junake Štirinajste

Mladi skozi zimsko pokrajino s pesmijo in žarom — Ob vseh obeležjih so se poklonili spomenu padlih borcev

V mračno torkovo jutro je iz Velenja krenila na pot preko sto članska pohodna enota, ki je tako pričela tretjo etapo pohoda po poteh XIV. divizije.

Mladi so se zgodaj zjutraj zbrali na Titovem trgu. Tu niso bili le mladinci iz naše občine, ampak so se jim priključili tudi mladi iz Žalca in vojaki celjske in postojnske garnizije. Po formiranju pohodne enote in treh čet je predstavnik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Ivan Gusič spregovoril o poti, pomenu in težkih, krvavih bojih slavne divizije, ki je na svojem dolgem pohodu, med nenehnimi spopadi skoraj izkpravela. Poudaril je pomen obujanja tradicij NOB in pohvalil to in podobne akcije mladih. Po govoru je komandant pohoda Stane Tepej predal raport, nato pa so mladi pred spo-

menik Onemele puške na Titovem trgu, v spomin na padle borce naše doline položili venec. Iz Velenja je pohodna enota krenila z avtobusi do Frankolovega, kjer se je začela njihova dolga in naporna trodnevna pot.

Letošnji pohod po poteh, ki so jih prehodili borci XIV. je prvič organizirala republiška konferenca ZSMS. V preteklih letih so pohod organizirale posamezne občinske konference ZSMS iz krajev skozi katere je vodila pot borce štirinajste. Začetniki pohoda so bili pred 11. leti mladi iz naše občine. Najprej je pot vodila iz Pake do Graške gore, kasneje pa so jo podaljšali do Dobrne in letos prvič do Frankolovega. Ker je letošnji pohod prevzela pod okrilje republiška konferenca ZSMS, je ta pomembna akcija mladih pridobila na pomenu in je tudi bolj smiselno organizirana. V prihodnjih letih bo potrebno k sodelovanju pritegniti še tiste občinske konference, ki sedaj ne sodelujejo, kljub temu da se je štirinajsta zadrževala v njihovih krajih.

Pohod po poti legendarne divizije se je letos pričel v Laškem, kjer je na pot krenila prva pohodna enota. Z akcijo so nadaljevali Celjani, v torek pa so na Frankolovem predali raport pohodnikom, ki so na pot krenili iz Velenja.

Dekleta in fante, ki so se udeležili tretje etape pohoda je prav gotovo presenetil sneg, ki je zapadel po skoraj pomladno sončnih dneh, ko so že poganjali krokusi in je prvi regat romal na omizja. Toda debela snežna odeja, ki je spremljala tudi pot borcev XIV. ni prestrašila nikogar.

Prvi dan so mladi iz naše občine iz Žalca ter obeh garnizij prehodili pot iz Frankolovega, preko Lindeka do Brdca, od tu pa so odšli na Paški Kozjak in v Pako, kjer so prespali. V sredo so nadaljevali pot proti Škalskim Cirkovcam, Graški gori in Plešivcu, do Raven, kjer so prespali na šoli in v zadržnem domu. V četrtek pa so odšli proti Zavodnjam, kjer so se jim pridružili mladinci, ki sodelujejo v četrti etapi. Iz Zavodnje sta obe pohodni enoti odšli do Žlebnika. Tu je bila večja svečanost in sprejem mladincev prostovoljcev v enote TO. Mladi iz naše občine so pri Žlebniku predali prapor IV. pohodni enoti. Ta je nadaljevala pot proti Savinjski dolini. Manjša zaključna slovesnost letošnjega pohoda po poteh XIV. divizije bo danes ob 16. uri v Rečici ob Savinji. Večja zaključna slovesnost pa bo v Mariboru, kjer se bodo zbrali vsi udeleženci letošnjega pohoda, preživeli borci te divizije, predstavniki JLA, družbenopolitičnega življenja in številni prebivalci naše republike.

Za boljše kadrovanje

Snovanje in uresničevanje kadrovske politike je brez dvoma naadve pomembno področje, ki terja še posebno pozornost in veliko delovnih naporov. Prav tako je znano dejstvo, da je kadrovska politika pomembna sestavina družbeno-političnega in ekonomskega razvoja in da so njeni osnovni nosilci delovni ljudje v združenem delu, v samoupravnih interesnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah in drugod ter občani v krajevnih skupnostih. Upoštevajoč vsa ta temeljna načela so tudi v moziški občini pripravili družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike. Dogovor so sprejeli delegati vseh treh zborov občinske skupščine konec decembra, podpisali pa so ga v januarju.

Pravilno vodenje kadrovske politike, vse od smotrnega načrtovanja, preko vzgoje in izobraževanja, do ustreznega zaposlovanja, je za Gornjo Savinjsko dolino še zlasti pomembno. Tudi obsežne in zahtevne naloge na področju kadrovanja bodo morali v celoti uresničiti, če namreč v moziški občini želijo v naslednjem srednjeročnem obdobju nadoknaditi razvojni zaostanek in doseči raven razvitenosti slovenskih občin. To pa je temeljito vodilo pri sestavljanju novega srednjeročnega razvojnega načrta.

Dobločla družbenega dogovora seveda podrobno opredeljujejo načela samoupravnega kadrovske politike in zagotavljajo njeno uresničevanje. Problemov in težav, takšne ali drugačne vrste, tudi ne manjka, žal pa se nekatere pojavljajo že vrsto let. Zadnja ugotovitev v veliki meri velja tudi za različne oblike združenega dela, ki imajo sedež izven občine Mozirje in je njihovim matičnim organizacijam uresničevanje kadrovske politike v tej občini zadeva postranskega pomena. Sem predvsem

sodijo celjska Cinkarna in njena temeljna organizacija Kemija v Ljubiji, DES Ljubljana — Elektro Celje in Tovarna obutve Peko Tržič s svojo poslovalnico v Mozirju. Te doslej kljub vsemu posredovanju še niso uspele podpisati družbenega dogovora. Takšen odnos je nerazumljiv zlasti zaradi tega, ker so se v preteklih letih obnašale enako in — ne le na tem področju. J.P.

Obvestilo borcem XIV. divizije

Vse borce XIV. divizije, udeležence proslave v Mariboru, obveščamo, da je odhod avtobusov v Maribor v soboto 24. 2. 1979 ob 8.00 uri z avtobusne postaje v Velenju, iz Šoštanja pa ob 7.00 uri od Tovarne usnja Šoštanj.

Pododbor Tomšičeve brigade
Velenje

Franc Malenšek, Klavdija Jug, strelska družina Mrož

Popoldne v Velenju razglasitev najboljših športnikov 78 v občini Velenje — V zabavnem delu sodelujejo Unioni, Meta Močnik, Tone Fornezzi—Tof in skupina za izrazne ples glasbene šole Velenje.

V domu kulture v Velenju bo danes popoldne s pričetkom ob 18. uri velika športno zabavna prireditel zbirana z razglasitvijo najboljših športnikov v letu

1978 v Šaleški dolini. Prireditel organizirata Zveza telesno kulturnih organizacij Velenje in uredništvi Našega časa ter Radia Velenje.

Najboljše športnike je izbrala posebna komisija, ki jo je imenovalo predsedstvo Zveze telesno kulturnih organizacij občine Velenje. Na podlagi predlogov oziroma rezultatov o dosežkih posameznikov v lanskem letu, ki so jih komisiji poslali športni kolektivi, so člani komisije izbrali za športnika 78 v občini Velenje Franca Melanška, člana velenjskega tekoatletskega kluba, športnica leta 1978 je Klavdija Jug — atletski klub Velenje, najboljša ekipa pa strelska družina Mrož. Na današnji prireditvi bodo podelili tudi posebno priznanja Zveze telesno kulturnih organizacij naše občine 18. športnikom za njihove uspešne nastope in tekmovalne dosežke v lanskem letu. Prejeli jih bodo: rokometaši Šoštanja, rokometašice Velenja, odbojkarji Topolšice, Matjaž Gaberšek, Marjeta Herlah, Hinko Bolla, Rastko Lah, Smailović Safet, Bogdan Urh, Franc Rošar, Boris Režek, Stane Miklavžina, Bogdan Makovšek, Peter Čeh, Renata Ferenčak, Miloš Čurk, ter Hubert Camlek in Peter Pogorelec.

Poleg tega bodo med današnjo prireditvijo razglasili še najboljše šolsko športno društvo v velenjski občini. Rezultati ocenjevanja so pokazali, da je največ uspehov v preteklem letu doseglo šolsko športno društvo z osnovne šole Biba Roček Šoštanj.

Omogočiti plodno javno razpravo

Na seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje je beseda tekla med drugim tudi o osnutku zakona o usmerjenem izobraževanju in o problematiki izgradnje telefonskega omrežja

Minuli petek so se na 15. zaporedni seji sešli člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Sejo so pričeli z razpravo o problematiki nadaljnje izgradnje telefonskega omrežja po krajevnih skupnostih v občini Velenje. Ker gre za pomembno in široko akcijo, so člani izvršnega sveta poudarili, da je treba z enotnimi prizadevanji storiti vse za čimprejšnjo in čimpolnejšo izgradnjo telefonskega omrežja na našem področju. Zato so komisiji za izgradnjo telefonskega omrežja pri izvršnem svetu naložili obvezo, da pripravi izčrpno poročilo o dosedanjem poteku in možnostih nadaljnje izgradnje omrežja. Zagotoviti je treba vse potrebne pogoje, da se bodo čimprej in v celoti uresničila določila iz samoupravnega sporazuma o iz-

gradnji telefonskega omrežja v krajevnih skupnostih.

Na petkovi seji izvršnega sveta so med drugim govorili tudi o osnutku zakona o usmerjenem izobraževanju, ki je že v javni razpravi. Zakon prinaša v naš vzgojno izobraževalni sistem korenite in nadvse pomembne spremembe, zato morajo predvsem družbeno politične organizacije kot tudi vsi ostali odgovorni, poskrbeti za dejaven in nemoten potek javne razprave o osnutku zakona o usmerjenem izobraževanju, so poudarili člani izvršnega sveta. V zvezi s tem pa so poslušali tudi informacijo o aktualni problematiki in razvojnih nalogah na področju usmerjenega izobraževanja v občini Velenje. J.K.

Pred odhodom na tridnevni pohod so mladi položili venec k spomeniku Onemele puške na Titovem trgu

Zveza telesno kulturnih organizacij Velenje in uredništvi Našega časa ter Radia Velenje vabijo na

IZBOR NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV '78 IN ŠOLSKIH ŠPORTNIH DRUŠTEV

v petek, 23. februarja 1979 ob 18.00 v domu kulture Velenje.

Sodelujejo: UNIONI s pevko Meto Močnik, Tone Fornezzi — TOF in skupina za izrazne ples velenjske glasbene šole

VSTOP PROST!

DDo konca tedna bo prevladovalo suho, deloma jasno in razmeroma hladno vreme.

Posvet o idejno – marksistični – zasnovanosti vzgoje in izobraževanja

Komisija za idejnopolično usposabljanje in komisija za idejna vprašanja znanosti, kulture in prosvete pri komiteju občinske konference ZKS Velenje sta dne 16. 2. 1979 ob sodelovanju z delavsko univerzo Velenje organizirali posvet na temo IDEJNOST V VZGOJNEM PROCESU.

Posveta so se udeležili predstavniki osnovnih šol, gimnazije, Rudarsko šolskega centra, komiteja občinske konference ZKS, občinske zveze prijateljev mladine in drugi. Iz šol so poleg ravnateljev bili na posvetu sekretarji OO ZK, predsedniki OO sindikata, predavatelji DMV in STM, vodje marksističnih krožkov, mentorji mladinske in pionirske organizacije in člani komisije za idejno politično usposabljanje ter

člani komisije za idejna vprašanja znanosti, kulture in prosvete.

Na posvetu je v uvodnem delu predaval prof. dr. ILIJA MRMAK, predavatelj na oddelku za pedagogiko in andragogiko na FF v Ljubljani. Med predavanjem in v razpravi je bilo zlasti poudarjeno, da v naši vzgojni praksi vse premalo vzpodbujamo udeležence vzgoje h kritičnemu odnosu do stvarnosti, v kateri živijo, da šola vse preveč zahteva le reprodukcijo znanja, namesto, da bi razvijala USTVARJALNOST vzgojancev, namesto, da bi razvijala borbno mišljenje v učenem procesu in spodbujala k revolucionarnosti vzgojancev. Razvoj samoupravnega socializma je odvisen od posameznika, konkretnega človeka naše družbe, ne pa od sistema, zato se mora pri

vzgoji upoštevati tudi interes posameznika. Poudarjeno je bilo tudi, da vzgojne institucije premalo usposablja vzgojance za samoupravljanje. Samoupravljanje se ne more razvijati samo na „poslušnosti“, samoupravljanje pa se tudi ne moremo naučiti samo iz knjige. Samoupravljanje vzgojancev je na šolah čisto potisnjeno le na izvenšolske dejavnosti v okviru pionirske in mladinske organizacije, a pri POUKU, ki je glavna sfera dela vsake šole, še samoupravljanje ni našo ustreznega mesta: vzgojalec v večini primerov ne sodeluje pri planiranju in programiranju pouka, pri realizaciji učnega smotra in pri ocenjevanju znanja pa igra namesto „aktivne“ vloge le „pasivno“ vlogo.

Uvajanje elementov samoupravljanja v učnovzgojni proces je nedvomno zelo težka naloga za prosvetne delavce, zato le-ti upravičeno pričakujejo, da bo družba končno začela boljše vrednotiti učiteljevo delo.

M. PUSTATICNIK

od petka
do petka

Delovni na vseh področjih

Pester in obsežen dopolnilni delovni program občinske konference ZRVS Velenje

Pred dnevi so se v Velenju sešli člani predsedstva občinske konference Zveze rezervnih vojaških starešin Velenje in na seji poleg organizacijskih vprašanj in predračuna za leto 1979 obravnavali tudi program dela za letošnje leto. Delovni načrti se oblikujejo po komisijah, ki delujejo v sklopu občinske konference ZRVS Velenje: komisija za splošno vojaško in idejno politično izobraževanje rezervnih vojaških starešin, komisija za družbeno dejavnost, ljudsko obrambo in družbeno samozasčito, komisija za kadrovske in splošne zadeve ter komisija za informiranje in propagandno dejavnost. Delovni program vseh omenjenih komisij sestavljata obvezni del, ki ga predpisuje republiška konferenca Zveze rezervnih vojaških starešin in dopolnilni del, ki ga oblikuje občinska konferenca v sodelovanju s krajevnimi konferencami, družbeno političnimi organizacijami občine, občinskim štabom teritorialne obrambe in drugimi. Tako obsega dopolnilni delovni program občinske konference ZRVS Velenje to leto med drugim tudi sodelovanje pri pohodu po poteh XIV. divizije, pri organizaciji Kurirčkove

Člani Zveze rezervnih vojaških starešin se v aktivnih vlogah pojavljajo tudi na vseh ostalih področjih družbenopolitičnega življenja v občini, tako v delovnih organizacijah kot tudi v krajevnih skupnostih, kjer živijo. V sklopu občinske konference ZRVS Velenje deluje osem krajevnih konferenc. Kot ocenjujejo, sta v preteklem letu najbolj opozorili nase krajevni konferenci Šoštanj I in II. Poleg njih delujejo še konference Heraja Ronka iz Velenja, heroja Efenka iz Velenja, Kajuh iz Velenja, Velenje center – Desni breg, Velenje center – Levi breg in Gorica, ki se prav tako vse bolj uspešno vključujejo v uresničevanje široko in pestro zastavljenega delovnega programa občinske konference ZRVS Velenje.

Po letu 1952, ko je povsod zaživel delo Zveze rezervnih vojaških starešin, so njeni člani v občini Velenje vselej sodili in še sodijo med najbolj delovne. Tako je občinska konferenca Zveze rezervnih vojaških starešin Velenje, njen sedanji predsednik je Milan Štimac, sekretar pa že trindvajset let Martin Slatinšek, v preteklih letih prejela tudi številna pomembna odlikovanja, plakete in priznanja za uspešnost svojega dela.

J. KRAJNC

Predsednik občinske konference ZRVS Velenje Milan Štimac

pošte, na republiških orientacijsko-taktičnih tekmovanjih, na odprtih armijskih tekmovanjih v streljanju, na pohodu po poteh narodnega heroja Kebeta, sodelovanje na zveznem srečanju Zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije, na medobčinskem srečanju borcev in mladine na Graški gori, obisk nekaterih graničnih enot in letalcev v Cerkljah in še številne druge akcije. Letos pa bodo posebej slovesno proslavili tudi petletnico pobratena z občinsko konferenco ZRVS iz Splita. Velja poudariti, da je bila občinska konferenca ZRVS Velenje med prvimi v Jugoslaviji, ki je preko pobratena s splitsko konferenco stopila velik korak naprej pri utrjevanju in razvijanju bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov ter narodnosti, kar je prav tako eno izmed pomembnih področij dela ZRVS.

Urediti mladinske vrste

Mlade v Gornji Savinjski dolini čakajo obilne naloge na področju sprejemanja mladih v zvezo komunistov – Delo mladih komunistov je bilo doslej nezadovoljivo – Več pozornosti mladim kmetovalcem

V Gornji Savinjski dolini so v minulem obdobju posvečali vse premalo pozornosti delovanju mladih komunistov v mladinskih vrstah. Njihov prispevek na tem področju je namreč vse prej kot zares dober, dejstvo pa je, da je uspešnost mladinske organizacije v veliki meri odvisna prav od njihove aktivnosti. Vsaj moralo bi biti tako. V moziški občini se zato zavedajo, da je boljše in bolj stalno delo Zveze socialistične mladine v veliki meri odvisno prav od bolj odgovornega vključevanja mladih komunistov v vodstva in delo osnovnih organizacij. Obenem je njihovo dobro delo tudi edino zagotovilo, da bodo mladi uresničili programske in idejno-politične naloge, tako zveze socialistične mladine, kot zveze komunistov.

V moziški občini je 88 članov ZK mlajših od 27 let. Ti podatki veljajo le za tiste člane, ki so v osnovne organizacije Zveze komunistov povezani v tej občini. Za ostale, ki delujejo v organizacijah združenega dela, na srednjih, visokih in drugih šolah izven nje, žal nimajo natančnih podatkov. Analiza takšnega stanja je navrgla še eno za skrbljujoče dejstvo in novo za-

htevno nalogo obenem. V dobrih dveh letih bo kar dve tretjini mladih komunistov dopolnilo 27 let starosti in kar okrog 60 jih bo tako več ali manj prenehalo delovati v mladinskih vrstah. Danes jih je aktivnih okrog 30, poleg tega je zanimiv podatek, da je od vseh mladih komunistov kar 35 poročenih. V dokajšnjem številu primerov je to dejstvo seveda ovira za resnično tvorno delo, čeprav je po drugi strani tudi res, da je marsikateri od njih med najbolj delavnimi v mladinskih vrstah.

Nove naloge se torej ponujajo same po sebi. Zveza komunistov v moziški občini se številčno in kakovostno krepi in mladinska organizacija mora takoj jasno opredeliti svoje naloge na področju sprejemanja mladih v njene vrste. Ne le opredeliti, predvsem se je treba tvorno in z vso odgovornostjo lotiti njihovega uresničevanja. Kriteriji so jasni, pa vendar je verjetno v tem primeru odločilnega pomena aktivnost mladih v družbenopolitičnih organizacijah, v samoupravnih organih in drugod, predvsem pa seveda v vrstah zveze socialistične mladine. Za sprejem v zvezo komuni-

stov morajo biti predlagani le najprizadevnejši mladinci in mladinke, saj so brez dvoma njen kadrovski vir. Kadrovanje mladih v članstvo ZK je seveda stalna in ena najpomembnejših nalog mladinske organizacije in mladi se bodo morali resnično potruditi, da stalnost ne bo le črka na papirju, občasnost ni in ne more biti prava pot.

V Gornji Savinjski dolini je zlasti pereč problem članstva kmetov v zvezi komunistov, saj je njihov delež resnično majhen. Zveza komunistov si že vrsto let prizadeva odpraviti to neskladje, vendar uspehi niso ravno razveseljivi. Sprejemanje starejših kmetov je več ali manj jalov posel, zato je treba vso pozornost nameniti mladim. Predvsem tistim, ki so izjemno delavni v aktivnih mladih združenjih, za slednje pa vemo, da jim uspehov nikoli ne manjka. Jasno ob vsem tem je tudi, da uspeh na tem področju ne bo mogel biti le plod delavnosti zveze socialistične mladine, v enakovredno oporo ji bodo morale biti tudi osnovne organizacije zveze komunistov in predvsem komunisti v Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi.

J.P.

IZ INŠPEKTORJEVE BELEŽNICE

Tudi za nadomestne gradnje je potrebno dovoljenje

Občani, ki se brez dovoljenja odločijo za gradnjo nadomestnih objektov, se pri inšpekcijskem ogledu skoraj vedno sklicujejo na to, da niso vedeli, da je za takšno gradnjo potrebno lokacijsko kot tudi gradbeno dovoljenje. Navadno gre za nadomestno gradnjo pretežno raznih gospodarskih objektov na istem mestu ali pa v bližini, kjer je že prej stal kakšen objekt, katerega je lastnik zaradi dotrajanosti odstranil. Pri nadomestni gradnji pa se lastnik odloči za zidano gradnjo, čeprav je bil prejšnji objekt lesen. Povsem razumljivo je, da graditelj, ki brez dovoljenja gradi nadomestni objekt, nima gradbenega načrta, dela opravi nestrokovno in s tem ogroža ne samo stabilnost objekta, ampak tudi uporabnike takšnega objekta.

Zakon o urbanističnem planiranju praktično ne razlikuje med novogradnjo in nadomestno gradnjo. Za obe je potrebno lokacijsko in gradbeno dovoljenje. Le postopek za pridobitev teh dovoljenj je pri nadomestni gradnji običajno krajši in cenejši. Seveda urbanistična inšpekcija v obeh primerih postopa enako in izreka v zakonu določene ukrepe zaradi nedovoljene gradnje ter predlaga kršilce sodniku za prekrške v kaznovanje.

Po sprejetju spremenjenega in dopolnjenega zakona o urbanističnem planiranju, ki je pričel veljati aprila 1978, so ukrepi zoper črnograditelje mnogo strožji ter temu primerno tudi kazni.

BRANKO ŠONC
Urbanistični inšpektor

Seja delegatov pokojninskega in invalidskega zavarovanja

Prihodnjo sredo, 28. februarja, se bodo na 4. seji sešli delegati občinskega zbora pokojninskega in invalidskega zavarovanja – enote v občini Velenje. Na seji bodo med drugim poslušali poročilo s 4. zasedanja skupščine skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter obravnavali gradivo za zasedanje skupščine te skupnosti. Poleg tega bodo sprejemali tudi pravilnik o organiziranosti in nalogah enote skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v občini Velenje in poslušali informacijo o delu obora za odločanje o pravicah zavarovancev in o problemih nove odmere nadomestil invalidom Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje. Sejo bo v sredo, 28. februarja ob 11 uri v jedilnici Komunalnega centra Velenje (Rudarski dvorhod z vogala).

Brigadirski horuk na Šaleški magistrali

Pričelo se je evidentiranje brigadirjev – Letos številne delovne akcije

Po lanskem brigadirsko uspešnem letu, se tudi letos obetajo številne mladinske delovne akcije širom naše domovine. Dilem ni več. Tovariši Tito je odločno prekinil nekajletno zatišje, ko so se kresala mnenja o smiselnosti in potrebnosti mladinskih delovnih akcij. Lansko leto je bilo spet polno mladostnega navdušenja, brigadirskih doživetij, bratstva, solidarnosti in novih spoznanj. Zadihal, zaživel je nov rod brigadirjev.

Tudi mladi iz naše občine so se aktivno vključili, zasukali rokave in s svojim zanosom pri-

spevali k uspehu marsikatero delovno akcijo. Hčere in sinovi mesta, ki je po prostovoljnih akcijah, po solidarnosti slovelo širom domovine, so se trudili, da v brigadirskem dnevniku ostane nanje kar najboljši spomin. Morda niso bili povsod in vedno enako uspešni, a to ne zmanjšuje celotnega truda, to ne kvari ugleda, ki so si ga mladi iz naše doline priborili na delovnih akcijah.

Tudi v letošnjem letu je center za mladinske delovne akcije pri občinski konferenci ZSMS Velenje prijavil brigadirje na več delovnih akcij. Tako naj bi

se 50 mladincev udeležilo zvezne mladinske delovne akcije Djerdap, nadaljnjih 50 mladincev bo odšlo na republiško mladinsko delovno akcijo Kobansko, deset brigadirjev pa se bo udeležilo pionirske brigade. Mladi bodo sodelovali še na akcijah, ki jih že tradicionalno organizirajo pobratene občine. Največja akcija, ki se je bodo udeležili brigadirji iz naše občine je izgradnja Šaleške magistrale. Na tej delovni akciji bo sodelovalo 430 mladincev.

Po osnovnih organizacijah ZSMS v občini Velenje se je že pričelo evidentiranje za udeležbo v brigadah. Vsi, ki se želijo prijaviti na katerokoli od omenjenih akcij, se morajo prijaviti svoji osnovni organizaciji ZSMS.

Pri izgradnji Šaleške magistrale bodo brigadirji sodelovali v štirih izmenah. Tri izmene bodo na tem trenutno našem največjem gradbišču po tri tedne, ena izmena pa 14 dni. V vsaki izmeni bosta dve brigadi. Akcija se bo pričela 17. junija in bo trajala do 1. septembra. Na akciji bo sodelovala tudi pionirska brigada v kateri bodo pionirji vseh osnovnih šol.

Mladi bodo opravili zaključna dela pri izgradnji naše magi-

strale, ki jih ne moremo urediti z mehanizacijo in zahtevajo veliko človeškega dela.

Pri Centru za mladinske delovne akcije so obljubili, da bodo udeleženci lahko za uspešno ocenjeno delo prejeli vsa priznanja, ki se podeljujejo na takšnih akcijah, poskrbeli pa bodo tudi za različne oblike izobraževanja, za športne in kulturne dejavnosti. Brigadirsko naselje v Lokovici.

S sklepom zadnje seje predsedstva občinske konference ZSMS je bila oblikovana stalna brigada Karel Destovnik Kajuh. Na prvo brigadno konferenco so bili povabljeni brigadirji, so se udeležili delovne akcije izgradnje drugega tira pro Šamac – Sarajevo. Na drugo brigadno konferenco, ki bo začetku meseca marca pa bo povabljeni še ostali brigadirji, so se v zadnjih letih udeleželi katerekoli delovne akcije Jugoslaviji.

Član stalne brigade, ki naj imela v začetku okoli sto članov, lahko postane vsak mladenec, ki je že sodeloval na mladinski delovni akciji in s svojo aktivnostjo prispeva k razvijanju mladinskega prostovoljnega dela v sredini v kateri živi in dela.

Brigadirji se pripravljajo

V Gornji Savinjski dolini je v polnem razmahu evidentiranje mladih brigadirjev za letošnje mladinske delovne akcije. Moziška občinska konferenca bo letos pripravila brigado za republiško mladinsko delovno akcijo, že v preteklem letu pa so ustanovili mladinsko delovno brigado Slavka Šlandra, ki uspešno sodeluje na različnih akcijah po vsej dolini. Letos se bo med drugim lotila tudi dokončne obnove partizan-

ske bolnišnice v Robanovem kotu, katere prvi del so mladi že obnovili. Odziv mladih je veliko boljši kot je bil prejšnja leta, zato v uspeh načrtovanih akcij ne kaže dvomiti. Ob tem velja poudariti, da mladi iz Gornje Savinjske doline načrtujejo tudi tesnejše povezovanje vrstniki iz velenjske občine in so prepričani, da bodo na skupnih delovnih akcijah dosegli še večje uspehe.

J.P.

Januarja za 530 milijonov dinarjev izdelkov

Prejšnji mesec so v TGO Gorenje Velenje izpolnili mesečni operativni proizvodni načrt, v primerjavi z decembrom pa so vrednost proizvodnje povečali za dobrih 30 milijonov dinarjev – Izvoz zaostaja za predvidevanji – Načrti za naložbe v enostavno in razširjeno reprodukcijo – V tem letu bodo izbor izdelkov Gorenja še popestrili

Delavci temeljnih organizacij združenega dela tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje so si za leto 1979 zastavili dokaj zahtevne naloge. Vrednost proizvodnje naj bi znašala 7 milijard 500 milijonov dinarjev, na tuje pa želijo prodati za 2 milijardi 300 milijonov dinarjev izdelkov, s čimer bi se delež izvoza v vrednosti proizvodnje povzpел že na 30 %.

Obiskali smo tovarno gospodinske opreme Gorenje Velenje. Peter Krepl, dipl. inž., v.d. direktorja delovne organizacije in Marjan Šramel, ekonomist, v.d. pomočnika direktorja, sta nas seznanila z januarskimi dosežki, investicijskimi načrti ter prizadevanji za povečanje izvoza izdelkov tega našega največjega jugoslovanskega proizvajalca izdelkov za gospodinjstva.

Januarski operativni proizvodni načrt izpolnjen

Z januarskimi proizvodnimi dosežki so v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje zadovoljni. Kot sta povedala naša sogovornika so v temeljnih organizacijah združenega dela TGO Gorenje dosegli prejšnji mesec proizvodnjo v vrednosti 530 milijonov dinarjev. Operativni proizvodni načrt, določen za letošnji prvi mesec, je bil izpolnjen, vendar pa velja dodati, da so delali en delavnik več, kot so načrtovali. V primerjavi z decembrom pa je bila januarska vrednost proizvodnje večja za dobrih 30 milijonov dinarjev, in to ob nespremenjenih pogojih za delo in gospodarjenje. Investicije, ki so v teku, bodo namreč končane pozneje. Povečanje proizvodnje, ki ga načrtujejo za prve mesece letošnjega leta, bodo tako dosegli tudi z delnim povečanjem števila zaposlenih. Na Ptuj, denimo, so v temeljni organizaciji Elektronika uvedli v proizvodnji črno belih TV sprejemnikov drugo izvedbo itd.

Ob izpolnjenih proizvodnih nalogah pa je januarja zaostajal za predvidevanji izvoz. Vključevanju v mednarodno blagovno menjavo bodo zato poslej namenili še večjo pozornost, tudi zategadelj, ker so proizvodne zmogljivosti v posameznih te-

meljnih organizacijah združene dela večje, kot pa jih zdaj izkoriščajo.

Januarska proizvodnja v številkah

Navedimo še nekaj števk o tem, koliko izdelkov je prejšnji mesec zapustilo tekoče trakove v temeljnih organizacijah TGO Gorenje Velenje.

Kuhalnih aparatov in štedilnikov je Gorenje januarja izdelalo 39.000, barvnih TV sprejemnikov dobrih 7.000, črno belih TV sprejemnikov skoraj 4.000, kuhinjskih elementov 9.500, pralnih strojev 25.000, hladilnikov 35.000, zamrzovalnih aparatov 17.000, malih gospodinskih aparatov 64.000 itd. Keramičnih ploščic pa so izdelali 89.000 m².

Letošnji investicijski načrti

Za investicije bodo letos v tovarni gospodinske opreme Gorenje porabili, kot računajo, okrog 500 milijonov dinarjev. Za zamenjavo opreme, tehnične izpopolnitve, racionalizacijo in modernizacijo proizvodnje, pri čemer računajo tudi na uvoz dela opreme, bodo porabili okrog 150 do 200 milijonov dinarjev, od tega okrog 40 % lastnih sredstev.

Precej več denarja pa bodo porabili za vlaganje v razširjeno reprodukcijo, se pravi v nove zmogljivosti. Za temeljno organizacijo združenega dela Elektronika Ptuj je že pripravljen program za gradnjo novih proizvodnih prostorov. Bistven korak naprej v prizadevanjih za povečanje proizvodnje TV sprejemnikov pa so na Ptuj že dosegli z uvedbo druge izmene. Temeljna organizacija združenega dela Pohištvo bo v tem letu povečala proizvodne zmogljivosti za skoraj 2 krat, pri tem pa računajo, da bodo s postopnim prehodom na polno izkoriščanje zmogljivosti začeli v drugem polletju. Nadalje načrtujejo gradnjo centralnega skladišča in prerezovalnice pločevine, da bi dosegli še večjo kakovost izdelkov in zmanjšali izmet. V temeljni organizaciji Zamrzovalniki bodo investicijska dela, ki so v teku, končali predvidoma

proti koncu leta; sicer pa računajo, da se bo že med letom proizvodnja povzpela na 500 enot na dan, sicer pa bodo znašale zmogljivosti po dograditvi tovarne 1.000 enot dnevno.

V pripravi so nadalje načrtali za vlaganje v skladišče glin v temeljni organizaciji Gradbeni elementi z namenom, da bi še izboljšali kvaliteto izdelkov in zagotovili polno izkoriščanje zmogljivosti. Tako se bo lahko proizvodnja povzpela na 1,2 milijona m² talnih keramičnih ploščic letno.

Nova tovarna kompresorjev v Čmrlju bo začela poskusno obratovati predvidoma ob koncu leta, za novo tovarno v Bistrici ob Sotli pa pripravljajo investicijsko informacijo.

Sicer pa načrtujejo za letošnje leto tudi vlaganja v nekatere infrastrukturne objekte. Med drugim bodo gradili skladišče za eksplozivne in vnetljive snovi ter gasilsko orodništvo.

Razširjena ponudba izdelkov TGO Gorenje Velenje

V tem letu se bo tovarna gospodinske opreme Gorenje Velenje pojavila na domačem in tujih tržiščih s povečanim izborom izdelkov. Investicijska vlaganja v temeljni organizaciji Zamrzovalniki, na primer, bodo omogočila zraven posodobitve proizvodnje tudi občno povečanje ponudbe zamrzovalnikov. Temeljna organizacija Elektronika Velenje je poslala te dni na tržišče prve glasbene centre, ki jih izdeluje v sodelovanju s tovarno Gorenje Koerting. Kmalu pa bodo na voljo tudi barvni TV sprejemniki z daljinskim upravljanjem. Izbor izdelkov hladilne tehnike bodo dopolnili z vgradnimi hladilniki. V tem letu bo mogoče kupiti tudi nove pralne stroje z 800 obrati, se pravi z večjo močjo ožemanja. Gre za zahtevnejši izdelek, tudi na novo koncipiran. Pri štedilnikih je ponudba s programi 600 in 500 že na evropski ravni. V temeljni organizaciji Mali gospodinski aparati bodo začeli izdelovati nov univerzalni rezalec, temeljna organizacija Pohištvo pa se pojavlja na tržišču z novim programom kuhinj itd. (Ma)

Opravljenе volitve v krajevnih organizacijah SZDL v občini Velenje

V občini Velenje so v vseh 25 krajevnih skupnostih do konca meseca januarja izvolili delegate v krajevne konference SZDL in se sestali tudi na prvih volilnih konferencah, kjer so izvolili nova vodstva krajevnih organizacij.

V šestih krajevnih skupnostih krajevno konferenco SZDL sestavljajo vsi delovni ljudje in občani. V ostalih devetnajstih krajevnih skupnostih pa so izvolili in delegatsko oblikovali krajevno konferenco SZDL kot najvišji organ krajevne organizacije SZDL.

Priprave na volitve v krajevne organizacije SZDL so spodbudile široko aktivnost delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih. Vsa gradiva in ostali dokumenti so bili objavljeni v osrednjem občinskem informativnem glasilu v tedniku „NAŠ ČAS“. V akcijo pa so se vključili z rednim obveščanjem Radio Velenje in tovarniška glasila organizacij združenega dela. Tako so bili delovni ljudje in občani sproti obveščeni o posameznih fazah volilnih opravil po krajevnih skupnostih.

V priprave na volitve v krajevnih organizacijah SZDL so se neposredno vključila vsa vodstva družbenopolitičnih organizacij občine Velenje. Z zadolžitvijo posameznih članov vodstev družbenopolitičnih organizacij za posamezno krajevno skupnost smo dosegli, da je široka politična akcija potekala kontinuirano, da so sproti reševali nejasna odprta vprašanja in odpravljali pomanjkljivosti v posameznih fazah kandidacijskih opravil ter sproti reševali najbolj pereča organizacijska in predvsem kadrovska ter vsebinska vprašanja delovanja SZDL.

V krajevnih skupnostih je bila prisotna zelo velika zavzetost pri iskanju ustrežnejših oblik in metod dela socialistične zveze. Z uspostavitvijo vaških, uličnih oz. odborov sosesk – oblikovanih je 64 teh odborov v 16 krajevnih skupnostih – so ustvarjeni pogoji, da bo SZDL prisotna v sleherni vasi, zaselku, stanovanjskem bloku in naselju. Volitve odborov in delegatov za krajevno konferenco v teh naseljih so potekale na zborih občanov.

V mestnih krajevnih skupnostih so zbori občanov in volitve delegatov potekale na zborih stanovalcev, kljub temu, da so mestne krajevne skupnosti oblikovale le odbore sosesk. Udeležba na zborih občanov je bila zadovoljiva – zborov občanov se je udeležilo okoli 50 % volilcev, kar ocenjujemo kot pomemben korak h kreptitvi širokih možnosti delovanja SZDL. Tolikšna udeležba je rezultat velike zavzetosti delovnih ljudi in občanov, ki so z udeležbo pokazali, da so pripravljeni sodelovati pri razreševanju najpomembnejših vprašanj.

Prva faza volilnih postopkov je bila opravljena v skladu z rokovnikom do 10. decembra 1978. Pri drugi fazi volilnih opravil, to je delegiranje delegatov družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev, se je rok za izvedbo teh postopkov podaljšal do konca meseca decembra. Vzrok za to prekoračitev dogovorjenega in sprejetega roka je v začetku presibka prisotnost in organiziranost tako zveze sindikatov kot zveze socialistične mladine v celotni politični akciji. Osnovne organizacije Zveze sindikatov in Zveze mladine so predvsem zaradi nerazumevanja vsebine, oblik in metod delovanja v socialistični zvezi, svoje naloge opravile neusklajeno in prepočasi. Koordinacijski odbori zveze sindikatov so bili formirani v desetih krajevnih skupnostih in so svojo funkcijo opravili po dodatnih ukrepih in intervencijah, zadovoljivo. Izvzemši nekaj krajevnih skupnosti se je v to akcijo vključila Zveza komunistov.

Pomemben napredek je dosežen tudi na področju kadrovske politike. Zaradi nesistematičnega pristopa v reševanju kadrovskih predlogov za vodstvene funkcije, je bilo v začetku precej dilem ali bo sploh mogoče konstituirati novo izvoljene organe. Kljub velikemu kadrovskemu potencialu pa je bilo največ problemov z iskanjem ustreznih kadrovskih rešitev ravno v mestnih krajevnih skupnostih. Bilo je tudi nekaj primerov odklona prevzema funkcij s strani članov Zveze komunistov.

Precejšen napredek je dosežen tudi glede starostne in izobrazbene strukture. Med novoizvoljenimi vodilnimi funkcionarji je precej delavcev z vodilnih delovnih mest in ljudi z višjo ali visoko izobrazbo. Povprečna starost novoizvoljenih je 35 let. Med vodilnimi funkcionarji je 7 žensk.

V vseh 25 krajevnih skupnostih sta samo dva dosedanja predsednika krajevne konference SZDL bila ponovno izvoljena, trije dosednji predsedniki pa so bili izvoljeni na mesto sekretarja KK SZDL. Vsi ostali izvoljeni so prvič prevzeli vodilne funkcije v krajevni organizaciji SZDL.

Volitve predsednika, sekretarja in članov izvršnih organov na volilnih konferencah so bile v vseh krajevnih skupnostih javne. Volilnih konferenc se je udeležilo preko 80 % delegatov. V precej primerih se volilnih konferenc niso udeležili delegati osnovnih organizacij zveze sindikatov že iz prej omenjenih razlogov.

Številčnost oz. velikost krajevnih konferenc je različna od najmanjše, ki šteje 18 delegatov, do največje, ki šteje 67 delegatov. Povprečna velikost krajevne konference je 35 delegatov.

V vseh večjih krajevnih konferencah SZDL so izvolili izvršilno politični organ – predsedstvo in izvršilno operativni organ – Izvršni odbor. V ostalih manjših krajevnih organizacijah pa so kot izvršilno politični organ izvolili izvršni odbor.

Potek priprav in izvedba volitev ni bila omejena zgolj na organizacijska vprašanja, ampak so jih v vseh sredinah povezovali z obravnavanjem konkretnih političnih, gospodarskih, kulturnih, komunalnih in drugih aktualnih vprašanj in problemov. Veliko razprav je bilo usmerjenih v oceno uresničevanja delegatskega sistema in delegatskih odnosov. V večini sredin je ocena teh odnosov opozorila na določene pomanjkljivosti. Kritično so ocenili predvsem delo delegacij za delegiranje delegatov v skupščine SIS, ki še vedno delujejo preveč same zase in odmaknjene od delegatske baze. Ena od osrednjih nalog le teh je vsekakor vključevanje in povezovanje delegacij v razne oblike dela organizacije SZDL in samoupravne organe v krajevnih skupnostih in preko teh vključevanje v najširše oblikovanje opredelitev, ki bodo rezultat interesov in hotenja delovnih ljudi in občanov.

Uveljavljanju neposrednih oblik dela socialistične zveze je bilo v razpravah posvečeno največ pozornosti. Eno od osrednjih vprašanj v razpravi je bilo okoli vsebine in metod delovanja socialistične zveze v soseskah in ulicah. Drugo osrednje vprašanje je bilo posvečeno vlogi in delovanju sekcij, kajti zaradi nerazumevanja vsebine in metod dela, se te oblike do sedaj še niso uveljavile v zadostni meri. Tam, kjer pa so bile ustanovljene, so delovale predvsem forumsko, namesto, da bi vsebinsko izvajale svoje naloge.

Glede na to, da so sporedno z volitvami v krajevne organizacije SZDL potekale tudi volitve v skupščine krajevnih skupnosti, je politična aktivnost ocenjena pozitivno. Ne moremo pa še biti zadovoljni z vključevanjem osnovnih organizacij zveze sindikatov in zveze socialistične mladine v to široko politično akcijo, niti z uveljavljanjem in povezovanjem družbenih organizacij in društev v vse te postopke. Pomanjkljivosti in slabosti, ki so bile prisotne v volilnih postopkih so odraz slabe organiziranosti društev in družbenih organizacij, pomanjkljivega dela in predvsem nerazumevanja vsebine in vloge socialistične zveze kot fronte vseh organiziranih socialističnih sil. Društva in družbene organizacije so še vedno v precejšnjem številu namenjena sama sebi, zasnovana v pretežni meri na posebnih in posamičnih interesih članstva. Za takšno stanje nosimo krivdo tudi v SZDL in v ZK.

SLAVKO KORENČ

KRAJEVNA SKUPNOST	ŠTEVILO SOSESK	Predsednik	Sekretar	Število delegatov krajevne konference
Bčele vode	—	Požek Štefan	Urbanc Miran	11
Bčevče	—	Koren Branka	Grm Rudi	9
CCirkovce	—	Avberšek Silvo	Avbreht Franc	9
DDružmirje—Gaberke	—	Hliš Ivan	Sovič Boris	29
GGorenje	4	Napotnik Jože	Boruta Marko	40
LLokovica	—	Berdnik Ivan	Melanšek Zinka	25
PPodkraj—Kavče	2	Vedenik Franc	Ring Cveto	18
PPlešivec	—	Štumpfcl Jože	Arlič Almira	17
PPaka	—	Vetrih Srečko		12
RRavne	—	Stropnik Ivan	Hudomal Franc	41
SEkorno—Florjan	3	Dvoršak Drago	Ledinek Roman	21
ŠŠentilj	4	Čanč Branko	Uranjek Mirko	35
ŠŠkale	3	Miklavžina Ivan	Mravljak Olga	33
ŠŠmartno ob paki	6	Modrijan Mirko	Katič Marta	35
ŠŠoštanj	7	Pečovnik Franc	Valič Branko	46
TTopolšica	3	Fenko Edvard	Karlovec Marjan	33
ZZavodnje	—	Brglez Miha	Meža Ana	11
SStaro Velenje	2	Camplek Frido	Fluher Vlado	26
SStara vas	3	Meh Jože	Korenič Slavko	25
KKonovo	4	Stropnik Karel	Miklavžina Vinko	67
ŠŠalek—Gorica	3	Jelen Vili	Pupuš Milenko	
PPešje	7	Hribar Ludvik	Reberčnik Anton	43
VVelenje—Šmartno	3	Seme Karel	Domanjko Marjan	31
VVelenje—Levi breg	6	Slemenšek Franjo	Tratnik Peter	46
VVelenje—Desni breg	6	Trešše Franc	Cirar Emil	60

PUSTOVIVH 200 LET

Mozirski pust se resnično ponaša z bogato tradicijo – O njegovih nekdanjih in sedanjih navadah sta spregovorila dva izmed starejših članov pustne bratovščine Leon Klemenak in Martin Aubrecht

Izročilo je lepa reč, dalj ko sega v preteklost, več je vredno. Bogastvo izročila sega na najrazličnejša področja in ga zato lahko različno vrednotimo. Nadvse pomembna je seveda tudi dediščina, ki nam jo v vseh njenih razsežnostih nudi narodopisje, pa čeprav je to „samo“ pustovanje. Slednje zaradi tega, ker je profesor Franjo Vajd ob svojem zavzetem delu „odkril“ starost mozirskega pusta. Listina, v kateri je pust omenjen prvič, nosi zavidljivo starost in po njej sodeč je pust razveseljeval Mozirje že pred dobrimi dvesto leti. Izročilo ohranja tudi njegove navade in poudariti velja, da jih današnji pust v njihovi prvotni zasnovi še vedno upošteva.

Menjajo se časi, menjajo ljudje, pust je posodobil svoja izrazna sredstva, njegov tridnevni spored pa ostaja nespremenjen. V ponedeljek se kmalu po dvanajsti uri pustnjaki zberejo na Celinah in pričnejo z „ofiranjem“. Pot jih vodi od hiše do hiše in tako popoldne obhodijo dokajšen del Mozirja. Za zaključek je zvečer na vrsti „paradni marš“ skozi Mozirje. Torej je seveda znatno naporejši. Uvod v celodnevni spored je prava pravcata budnica v resnično

zgodnjih jutranjih urah. Po kratkem premoru ji sledi iskanje pusta, ki ga iskanci vedno in zagotovo najdejo v gostilni. Tudi pri tem izročilo ni zatajilo. Takoj ko pusta po vseh vrst dogodivščinah najdejo se ta s svojimi spremljevalci pada na obisk v bližnja podjetja in jih „obdari“ z vsemi potrebnimi napotki in izboljšavami, ki naj vsakemu izmed njih omogočijo boljše poslovanje ter obetavnejši razvoj. Smešno bolečih resnic pri tem po navadi ne manjka.

Še pred opoldnevom pust prevzame v svoje roke občinsko oblast, ki si jo lasti naslednjih 24 ur. Novi župan ima seveda, tako se spodobi, nastopni govor, v katerem zagotovo najde rešitve za vse križe in težave, ki obično in pravega župana najbolj žulijo. Popoldne je na vrsti osrednji program na mozirskem trgu, ki mu v šalo preoblečenih resnic prav tako nikoli ne primanjkuje. Zvečer je na vrsti še prava pustna veselica in na njej pust (točno opolnoči) omaga in umre. V sredo dopoldne počiva na odru v Mozirju, popoldne ga pokopljejo in se zvečer zberejo še na sedmini in na zapuščinski razpravi. Kratek povzetek poteka torej, le da je spored iz leta v leto drugačen in vsak korak pu-

sta in njegovih spremljevalcev po svoje zanimiv.

Zgodovina mozirskega pusta je torej dolga in dalj ko sega nazaj, manj je o njej točnih podatkov, zagotovo pa jih ne manjka za dve ali tri desetletja nazaj. O njih sta vedela povedati marsikaj zanimivega Leon Klemenak in Martin Aubrecht, ki sta se mozirskemu pustu pridružila takoj po drugi vojni. Leon je bil sploh prvi novinec med predvojnimi pustnjaki, Martin pa se jim je priključil tri leta pozneje, leta 1949 torej. Povedala sta, da je pustovanje sprva vodil pustni odbor, ki je nastal pred pustovanjem in z delom končal neposredno po njem. Danes je prirejanje poverjeno odboru za pustovanje pri turističnemu društvu Mozirje in ničesar ni prepuščeno naključju. V začetku so bili zgolj napake in pomanjkljivosti posameznikov, danes pa s svojim pustnim humorjem posegajo na veliko širše področje. Tudi sredstva so si sprva zagotavljali kakor so vedeli in znali. Prispevkov seveda niso smeli pobirati, a so jih kljub temu, le iznajdljivosti jim ni smelo nikoli zmanjkati. Zadnja leta je seveda drugače. Dogovorili so se z delovnimi organizacijami in tako nikoli ne naletijo na gluha ušesa.

V prvih povojnih letih so na pestrost pustnih prireditev vplivale takratne razmere, pust je bila tuja organiziranost, pa tudi njegovo načrtovanje je šepalo. Ko so po nekaj letih prevzeli stvar v svoje roke mlajši, so stvari krenile na bolje. Povezava mladostne zagnanosti in izkušenj starejših je pravzaprav porodila novega pusta in ta si je za svoje novo rojstvo leto izbral 1952. Najprej je uredil svoje lastne vrste in se sploh

lotil dela bolj načrtno. Doslej se je v njegovih vrstah ponudilo 126 rednih članov, beležijo pa tudi 19 upokojenih (beri: občasno sodelujočih). Vsem rednim članom so ob 25-letnici podelili častne značke, v zadnjih dveh letih pa se je tem 126 pridružil še veliko mlajših. Danes je tako zares aktivnih dobrih 100 članov, vsi med njimi pa za svojega pusta veliko žrtvujejo. Nekaj dnevnih dopust je pravzaprav še najmanj kar pustovanje terja od vsakega izmed njih.

Spominov je seveda veliko in preveč. Leonu Klemenaku je oče pripovedoval, da so leta 1934 pusta zabili v sod in ga spustili po bregu. Ob njegovem vznjoženju je bila hiša in pust se je pri „trdem srečanju“ z njo precej poškodoval. Za nekatere je bila to takrat morda šala, vprašanje je le, kako jo je razumel pust, ki so ga po precejšnjih naporih le spravili iz sode. Ta se pri trčenju namreč ni razbil. Martinu Aubrehtu je ostalo najbolj v spominu srečanje ameriških in sovjetskih vesoljcev pred dobrimi desetimi leti v Mozirju. Sovjetska raketa je bila strogo zastražena, ameriška dostopna vsem, oboji vesoljci pa so le našli način, da so se lotili trgovanja z vodo, z žvečilnim gumijem in še s čem, pa tudi drugih prigod ob tem ni manjkalo. Seveda se je mozirski pust v vseh teh letih loteval raznovrstnih reči. Presajeval je srca, menjaval glave, cenil in dražil in se sploh loteval vseh pomembnejših dogodkov v razvoju sveta in občine. Spominov je veliko, zanimivosti preveč, pa še opisati jih je težko, zato bo najbrž kar veljalo, da si je mozirskega pusta treba ogledati vsako leto znova. In tudi letos.

J. P.

Šola v naravi

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Potem smo šli na avtobus. Z avtobusom smo se pripeljali na Sleme. Najprej smo se slekli, nato smo šli pogledat, kje bomo spali. Tovarišica in tovariš sta šla pogledat, kje bomo smučali. Na noge smo si dali smuči in šli smo se smučat. Zvečer smo prišli nazaj. Šli smo k večerji. Potem smo si umili zobe, noge in roke ter smo šli spat.

Drugi dan smo se šli spet smučat. Ko smo prišli, smo se spoznali z učenci iz Šmartne ob Paki. Imeli smo tudi pouk. Na smučanju mo se razdelili na dve skupini: eni so šli k tovarišu, drugi k tovarišici. Brigita se je spustila z vrha in si poškodovala nogo. Ker ni ubogala tovarišice, si je zlomila nogo. Pri kmetu Vrtiču smo puščali smuči in smučarsko obutev.

Tekmovali smo za nočni mir. Zvečer niso dala miru dekleta 5.a razreda. Kar naprej so se smejala. K nam na Sleme sta prišla lovec in vojak. Lovec je pripovedoval o lovu danes in o lovu nekoč. Pokazal nam je kožo kune zlatice in jazbeca. Vojak nam je pripovedoval o vojni

in orožju. Gledali smo tudi diapozitive. 8. februarja smo imeli proslavo. Govorili smo o dr. Francetu Prešernu. Povedali smo tudi pesmi. Pesmi so bile: Pod oknom, O Vrba, Od železne ceste. Zaigrali smo tudi Povodnega moža.

Zvečer smo imeli zabavo. Zaigrali smo Kekca in še razne skeče. Zadnji večer smo se poslovili od učenc iz Šmartnega ob Paki. Zjutraj smo imeli zajtrk. Morali bi imeti tekmovalje. Ker pa je bil dež, smo dobili samo priznanja. Potem smo imeli kosilo. Prtljago smo dali v avtobus. Na avtobusu smo peli. Pripeljali smo se do šole. V šoli smo odložili smuči. Odsli smo domov. Doma so nas pričakovali starši. Vprašali so nas, kako smo se imeli. Rekli smo jim, da smo se imeli zelo lepo.

ERIKA GLUŠIČ

Zlata poroka v Velenju

Jim kljub težkemu življenju ni bilo treba stradati.

Ko se danes spominjata teh petdeset let skupnega življenja, sta vesela in srečna, da sta kljub hudim časom v prvih letih zakona, vendarle srečno spravila k kruhu tri otroke,

in da danes živita brezskrbno v nem stanovanju na Bračičevi 1 v Velenju. V srečo in zadovoljstvo jima tudi štirje vnuki. Edino združbo jim zadnja leta nekoliko peša, saj bilanta Ludvika nekoliko astma, ženo Antonijo pa noge.

Zanimanje za mozirski pust je iz leta v leto večje

GIBANJE PREBIVALSTVA

POROKE

- Dragoljub Nikolić, roj. 1955, ključavničar iz Halug in Mirjana Sevnik, roj. 1957, frizerka iz Velenja
- Anton Rožman, roj. 1955, rudar iz Velenja in Irena Mihelčič, roj. 1960, frizerka iz Goričice
- Milan Goršek, roj. 1951, kemijski tehnik iz Velenja in Marjana Voh, roj. 1958, sestavljalka iz Velenja
- Zlatko Vukelić, roj. 1947, strojni inženir iz Velenja in Nada Antelj, roj. 1954, uslužbenka iz Velenja
- Andrej Samec, roj. 1956, rudar iz Velenja in Danica Kam-

poš, roj. 1955, sestavljalka iz Velenja

— Branko Jeraj, roj. 1957, rejskalec iz Velenja in Silva Jurinec, roj. 1959, prodajalka iz Velenja

— Vojislav Bizjak, roj. 1957, avtomehanik iz Škal in Zdenka Valenčak, roj. 1960, frizerka iz Škal

— Stanislav Pušnik, roj. 1951, skladiščnik iz Šaleka in Marija Beliš, roj. 1957, administrator iz Šaleka

— Vladislav Berlot, roj. 1953, strojni tehnik iz Podkrajja in Zdenka Miklavžina, roj. 1955, ekonomist iz Konovega

Igor Repnik, osnovna šola XIV. divizije Velenje

Med Himalajci tudi Ivč Kotnik

Petindvajsetčlanske alpinistične odprave na Mount Everest se bo udeležil tudi alpinist iz naše občine — O napredovanju odprave bo pisal za naš tednik

Chu-mu-lang-ma! Gora sploštomaj, gora omame, gora ledenikov in skoraj nedojemljive višine, gora, ki jo upa srce vsakega boljšega alpinista. Daljnja gora, ki nosi ime tudi po nekdanjem vodji raziskovalnega oddelka v Indiji siru Georgu Everestu. Mount Everest! Srce Himalae, ki veličastno razmejuje tibetansko-nepalsko mejo.

Prvič so jo vrisali v zemljevid leta 1717, prve informacije o tem velikanu pa je leta 1848 objavil Joseph Hooker. Leta 1973 so Kitajci razglasili, da neri njegova višina 8848 metrov, vendar v praksi še vedno velja višina od 8841 do 8856 metrov.

Mount Everest je vabil dolga desetletja, a vendar je prva ekspedicija krenila na pot šele leta 1921. Howard Bury je krenil po severni smeri in se prebil na 7100 metrov visoko everno sedlo. Naprej ni šlo.

Gora je „padla“ šele 29. maja 1953 ob 11.30. Takrat sta se nanjo povzpela Edmund Percival Hillary alpinist iz Nove Zelandije in serpa Tenzing Norgaya iz Nepala. To prvo uspešno ekspedicijo na najvišjo goro sveta je vodil Henry Cecil John Hunt.

Na Mount Everestu je bilo ostavljenih nekaj zaporednih alpinističnih svetovnih rekordov, bilo pa je tudi veliko izočaranj in enajst ugaslih življenj. Doslej se je na goro povzpelo 52 alpinistov.

Jugoslovanski alpinisti so v prejšnji Himalaji, kjer je tudi Mount Everest, krenili že sedemkrat. Lani pa je bila na poti gledna petčlanska odprava, ki je podrobno ogledala možnost za prvenstveni vzpon po zahodnem grebenu, od sedla o La (6005), preko Zahodne me (7200 m) do vrha Everesta (8848 m). Letos bo od onca februarja do junija krenila v osvajanju najvišje gore na svetu 225 članska jugoslovanska alpinistična odprava o kateri je bilo že mnogo napisanega v evropskih naših in tujih časopisih. Kljub temu je vendar še marsikomu neznan, da je med petindvajsetimi izbranci tudi naš Kotnik dipl. ing. metalurje, predavatelj na Rudarskem inštitutu v Velenju. Pred izhodom v daljno deželo, v logično gorstvo, smo ga povabili v našo redakcijo in pripravili z njim razgovor, ki ga v sklopi objavljamo.

— Lee še nekaj dni in podali se boste v Nepal v himalajsko gorstvo.

— Da, 27. februarja bo ob 7. uri z letališča Brnik krenila na

približno tri mesece dolgo pot VII. jugoslovanska himalajska alpinistična odprava (VII. JAH), ki ima za nalogo osvojiti zahodni greben 8848 metrov visokega Everesta. Odprava šteje 25 izkušenih alpinistov, zato menim, da bi podvig kljub izredni težavnosti moral uspeti. Vse upe pa lahko uniči vreme, ki lahko popolnoma zaustavi napredovanje odprave.

— Pravite „izkušeni alpinisti“... Kako pa je bil narejen izbor za to odpravo, kakšni so bili kriteriji, saj vemo, da je v naši domovini veliko dobrih alpinistov, ki slovijo celo zunaj meja?

— Izbor je bil res zelo širok. Pri Planinski zvezi Slovenije so morali v soglasju s planinsko zvezo Jugoslavije med 75 prijavljenimi alpinisti izbrati 25 alpinistov. Število so selekcionirali, ob tem pa je odpadel tudi kakšen alpinist, ki si je to pot vendar zaslužil. Pogoji za kandidato za opravo so bili petletni alpinistični (ne pripraviški) staž, vsak 200 vzponov vseh težavnostnih stopenj, odslužen vojaški rok, dobro zdravstveno stanje in še številne druge malenkosti. Priprave za ta veliki podvig so bile skrbno načrtovane. To odgovorno nalogo je prevzela Visoka šola za telesno kulturo v Ljubljani, ki je pripravila razpored treningov. Ker pa je alpinizem popolnoma amaterska dejavnost za katero ne dobimo praktično nobenih olajšav in nismo razbremenjeni delovnih dolžnosti, je bilo ta plan skoraj nemogoče v celoti realizirati. Trenirali smo po svojih možnostih, vsaka dva meseca pa smo morali opraviti teste na Visoki šoli za telesno kulturo, po normah, ki so nam jih predpisali. Kljub vsem težavam, smo te norme le dosegali. Vse pa se je porušilo tale zadnji mesec, ko smo začeli pakirati okoli petnajst ton opreme, ki jo bomo potrebovali pri vzponu na Everest. Tega nihče ne naredi namesto nas in tako smo zadnji mesec ostali skoraj brez treninga, saj je bilo potrebno vse proste ure nameniti pakiranju velike količine hrane in tehnične opreme. Predpisi v Nepal so takšni, da je lahko v enem tovoru le 30 kilogramov. Mi pa vemo, da če se en ali dva ali deset tovorov izgubi, to ne sme biti usodno za napredovanje odprave. Tako je potrebno zapakirati vso hrano in opremo tako, da nas takšna izguba ne more ustaviti. Če imaš na primer 25 čevljev, jih moraš zato zapakirati v 25 sodih.

— Je oprema že na poti?

— Opremo smo že odposlali z avionom preko Brnika in Beograda, Rima, New Delhija v Katmandu. Ob tem morda tale zanimivost, ki vam bo pokazala s kakšnimi nepotrebnimi težavami se pred odhodom srečujejo. Pogodbo je okvirno prevzela zahodno-nemška letalska družba Lufthansa, ki pa je do zadnjega trenutka odlagala potrditev te ponudbe. Nato so zahtevali, da v eni uri spravimo vso opremo iz Ljubljane na letališče Brnik in jo kar najhitreje naložimo v avion. Postavili so tudi mnogo previsoko ceno. Zadnji trenutek je našim težavam prisluhnil JAT, ki je za precej nižjo ceno prevzel aranžma in odpeljal opremo preko Beograda v Rim, kjer jo je sprejela indijska letalska družba. V glavnem mestu Nepala, v Katmanduju nas bo oprema počakala do našega prihoda.

— Kako pa se bo od tu nadaljevala vaša pot?

— Iz Katmanduja se bomo s tovornjaki peljali približno 80 kilometrov, potem pa zmanjka ceste. Tu nas bo čakalo približno 650 nosačev. Z njimi bomo nadaljevali tri tedne dolgo pot v Himalajsko gorstvo. „Nepalska pot“ je zelo peštra. V tem gorskem delu je zaman iskati ravnin. Dvigneš se tisoč, dva tisoč ali več tisoč metrov visoko, potem pa se moraš naenkrat spustiti v nižino, ki doseže komaj kakšnih 500 metrov nadmorske višine. Tu se najpogosteje soočiš z deročo reko, potem pa se zoper prebijaš navkreber. Tako nekako bo potekala vsa pot do baznega taborišča. Vsaka reka ali večji potok s katerim se bomo srečali pa predstavlja poseben problem, saj največkrat ni nobene brvi in je treba s čolnom na drugo stran. Ker bo odprava štela toliko ljudi in ker se nosači zelo bojijo vode, bo to od nas zahtevalo veliko naporov.

Pot do baznega taborišča, ki bo stalo na približno 5.400 metrih višine, je razdeljena na 19 etap, ki bi jih morali napraviti v 19 dneh. Seveda je možna kopica nevednosti, ki ta čas bistveno podaljšajo. Zgodi se, da nosači enostavno stavkajo in nočejo nadaljevati pot za prej dogovorjeno plačilo. Kljub temu računamo, da bodo zadnji alpinisti prispeli v bazno taborišče po 21 dneh. Takoj, ko pridemo v bazni tabor bo ena skupina nadaljevala vzpon proti taboru I, ki bo stal na Južnem sedlu Lo La 6050 metrov visoko. Tukaj bomo pravzaprav

še prvič zagledali zahodni greben Everesta in bo zato tabor I za nas nekako šele bazni tabor. Pravo bazno taborišče pa je postavljeno na ledeniški moreni na ledeniku Kumbu v kotanji iz katere bo videti prav malo in nas bo še sonce redko doseglo. Naslednji tabor naj bi stal približno na višini 7000 metrov. Od te višine naprej sega dva kilometra dolg raven greben, tako, da bo na koncu stal še en tabor. Od višine 7000 metrov na višino 8000 metrov bo potrebno v enem zamahu, ker je tu stena strma in praktično ni mogoče postaviti dobrega tabora. Tu na višini 8000 pa bomo postavili tabor številka IV ali V, od te višine do vrha bomo skušali postaviti še en šotor, ki naj bi omogočil zavetje med napornim in dolgim jurišnim pohodom na vrh 8848 metrov visokega mogotca.

— Koliko alpinistov pa se bo povzpelo, če bodo možnosti in če bo odprava uspešno opravila preizkušnjo ter premagala nevarnosti, ki jo čakajo na poti, na vrh najvišje gore sveta?

— Vsi gremo na pot s tiho željo, da dosežemo vrh. Seveda pa se bo potrebno podrediti vodstvu odprave in delati tako, kakor bodo pogoji in prilike na gori zahtevale. Prvi bo imel možnost tisti, ki bo na vrsti, ko bo dosežena Zahodna rama. S tem, ko bo prvi alpinist dosegel vrh je pravzaprav namen odprave že dosežen. Uspeh bo potem poskušalo ponoviti čim več alpinistov.

— Kakšne nevarnosti pa vas čakajo pri osvajanju Everesta?

— Pred nami je prav gotovo veliko nevarnosti. Poleg izjemne višine, ki človeku povzroča številne težave, so tu tudi objektivne nevarnosti. Stena je močno kršljiva, veliko je padajočega kamenja. Tisti, ki hodijo v gore, vedo, kako nevarno je takšno kamenje. Greben, ki sem ga prej omenil, je izpostavljen stalnemu vetru in slabemu vremenu. Veter čisto piha s hitrostjo več kot 100 kilometrov na uro in se mu bomo morali prilagoditi.

— Koliko časa pa boste potrebovali za osvojitve tega očaka?

Računamo, da bi nekako v mesecu in pol do dveh morali uspeti. Če v tem času ne bomo prišli na vrh, bo vse izgubljeno. Nastopil bo monsuni, stalen sneg, nevarnosti plazov in nemogoče delo.

— Zahodni greben Mount Everesta je še nepreplezan?

— Da. Zahodni greben so samo enkrat naskočili Amerikanci, vendar so se morali že na spodnjem delu umakniti, ker je bil prezahteven. Naša pot bo tako pravzaprav pionirska. Prejšnji teden, ko smo bili na sprejemu pri tovarišu Ribičiču nam je ta dejal, da smo alpinisti edini „okupatorji“ iz naše države.

Vzpon na najvišjo goro sveta pa ni le po zahtevnosti ampak tudi po obsegu največja akcija v gorah, ki so se je lotili kdajkoli jugoslovanski alpinisti in bo tudi v svetu trenutno največji alpinistični uspeh, če nam bo uspelo osvojiti vrh.

— Morda še par besed o sebi? Kdaj so bili opravljeni prvi alpinistični koraki?

— Alpinizem sem vzel ljubil nekako pred 10. leti, vendar takrat niti v sanjah nisem pomislil, da bom kdajkoli imel možnost in čast zastopati Jugoslavijo in jugoslovanski alpinizem.

Najvišji vrh sveta 8848 metrov visok Mount Everest

zem na takšni pomembni odpravi. Šele nekako pred tremi leti, ko sem bil na vrhu Makaluja (8480 m) sem začel upati, da bom lahko sodeloval tudi pri odpravi, ki odhaja sedaj na Mount Everest. Velika želja se je uresničila in ni mi žal niti trenutka, dneva, leta, ki sem ga žrtvoval v gorah.

— Vaši največji uspehi?

— Poleg Makaluja moram omeniti japonsko smer v Eigerju, vzpon po severni steni Matterhorna, severna stena Druja, angleška smer v Troltindu, Kavkaz, in številne smeri v domačem gorstvu.

— Kako so potekale vaše priprave?

— Izbor za to odpravo me je zatekel na odsluženju vojaškega roka v Kranju. Starešine so me razumele in tako sem lahko veliko treniral in si pridobil kondicijo, ki jo najbrž ne bom imel nikoli več. Po prihodu iz vojske se je položaj bistveno spremenil, saj sta služba in družina zahtevali svoje. Za trening je ostalo le malo časa. Treniral sem večinoma enkrat

na dan uro ali dve. To ni dovolj, a večjih možnosti ni bilo. Kontinuirano treniram nekako eno leto, vendar sem moral trening v zadnjem mesecu prekiniti zaradi pakiranja opreme.

— In kako družina sprejema vse te obveznosti?

— Razumljivo je, da takšno življenje povzroča številne težave o katerih človek nerad govori. Tu je pač tista druga stran medalje s katero se soočata žena in otrok. Mislim pa, da bomo s skupnimi močmi in prizadevanjem premagali tudi to in bo po prihodu nazaj še lepše, trenutki ločitve, ki so sedaj dolgi in težki, pa bodo pozabljeni.

Ob koncu našega razgovora, pa smo se z Ivanom Kotnikom dogovorili, da bo za naš tednik poslal prispevke s poti na Mount Everest. Mislimo, da bo to prav gotovo zanimivo in ekskluzivno branje za vsakega med nami. Predno smo se poslovili smo Ivču, kot ga kličejo prijatelji, zaželeli veliko sreče in lovoriko najvišjega vrha na svetu. Pa srečno pot naša VII. JAH.

Ivan Kotnik na obisku v našem uredništvu

Pot po kateri bodo šli člani VII. JAH

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti Ravne nad Šoštanjem

V krajevni skupnosti Ravne slavijo vsako leto, 22. februarja krajevni praznik. Izbrali so ga v spomin na ta dan pred petintridesetimi leti, ko so borci legendarne XIV. divizije bili na njihovem območju enega najhujših bojev na svojem pohodu. V nedeljo bodo svoj praznik proslavili že enaindvajsetič. Prav to je bil razlog, da je naše uredništvo v dneh pred praznikom obiskalo Ravne.

Podobno kot pred petintridesetimi leti, so bile Ravne tudi tokrat prekrte s snežno odejo, doline med hribočki pa je napolnila megla, tako da nismo imeli občutka, da smo prišli v eno najbolj razsežnih krajevnih skupnosti naše občine.

RAZTRESENE DOMAČIJE

V prijetnem Podbregarjevem bifeju so skupaj z nami sedli za mizo še predsednik krajevnih konferenc SZLD Ivan Stropnik, sekretar krajevnih konferenc SZLD Franc Hudomal, predsednik krajevnih organizacij zveze borcev, predsednik osnovne organizacije ZSMS Franc Pergovnik, predsednik čebelarke družine Franc Pečovnik. V naš pogovor pa sta se vključila tudi Podbregarjeva, lastnika bifeja, kasneje pa smo se pogovarjali še s predsednikom sveta krajevnih skupnosti Rudijem Olupom in predsednikom skupščine krajevnih skupnosti Francem Hudournikom. Med pogovorom naši sogovorniki

Franc Pergovnik

ki niso skrivali zadovoljstva, da je kraj v zadnjih letih, predvsem pa z uvedbo krajevnega samoprispevka zelo spremenil podobo, in da se današnji standard ljudi sploh ne more primerjati z razmerami, v katerih so živeli pred leti. Poglejmo osebno izkaznico kraja: Ravne imajo danes 1026 prebivalcev, hišnih števil pa je 225. Zaposlenih Zaposlenih je 320 krajanov, ostali pa se preživljajo s kmetijstvom. Pravih kmetij je 45. Čeprav bi popotnik po nazivu kraja sodil, da gre za ravninski predel, pa je za krajevno skupnost značilen zelo razgiban teren oziroma kot je dejal eden izmed naših sogovornikov na pol v šali na pol zares:

„V Ravnah je veliko ravnin — na vrhu hribov.“ Pravega naselja v kraju ni. Nekoliko bolj strnjene so hiše v bližini šole (Zgornje Ravne) in v Spodnjih Ravnah, kjer je predvidena gradnja cokinga. Po zazidalnem načrtu bo to novo naselje sestavljalo 48 hiš. Območje, kjer poteka navidezna meja s krajevno skupnostjo Gaberka, pa imenujejo Pristava. Sicer pa potrebujete iz enega konca Raven na drugi konec kar dobri dve uri. Prav razmeroma precejšnja osamljenost kmetij, njihova medsebojna oddaljenost ter slaba povezanost med njimi in kraja v celoti z dolino, je bil glavni razlog, ki je zaviral razvoj kraja in tudi posameznih kmetij, saj je danes v Ravnah le pet preusmerjenih kmetij, kmetje pa se v glavnem preživljajo s pisanjem živine, le eden z oddajo mleka, njihov pomemben vir dohodka pa so tudi gozdovi.

BOGATI SADOVI

V preteklih desetih letih so Ravne napravile ogromen napredek — kot so dejali naši sogovorniki — prav na komunalnem področju. Odločilno je na ta razvoj vplivala uvedba samoprispevka v občini Velenje. Sadiji njihovega prvega samoprispevka so bogati. Zgradili so novo šolo, katero so poimenovali po legendarni XIV. diviziji in zgradili šest kilometrov asfaltiranih cest. Ti pomembni pridobitvi so slovesno odprli ob občinskem prazniku pred devetimi leti. Potrebe krajanov pa so bile večje kot jih je dopuščal denar zbran s samoprispevkom. Odrekli so se še dodatnim sredstvom in si nepeljali še vodovod za 21 hiš na območju Pristave v dolžini nekaj več kot dveh kilometrov ter zgradili potreben rezervoar. V Pristavi so obnovili cesto v dolžini poldruga kilo-

Franc Hudournik

metri in jo pokrili z asfaltom (to je bilo v okviru akcije dinar na dinar). Podobno so rekonstruirali dva kilometra ceste v Slivskem grabnu ter nekatere druge. Tako je danes v krajevni skupnosti 17 kilometrov z avtomobili prevoznih cest. Kljub temu pa jih na tem področju čaka še veliko dela, saj zaradi raztresenosti hiš, skorajda vsaka hiša potrebuje svojo cesto.

Brez krajevnega sa

V Ravnah pravijo, da brez samoprispevka skorajda ne bi bilo tako uspešnega razvoja. Rezultati prvega so jih spodbudili, da so zavestno glasovali tudi za druge. S samoprispevkom, ki se sedaj izteka, so v tej krajevni skupnosti rekonstruirali kilometer in pol ceste Dvornik — Ober. Del sredstev so prispevali za gradnjo športnega igrišča, ki

rešeno, kako bodo zbrali še manjkajočih 350 tisoč dinarjev. Nadalje njihov letošnji finančni načrt predvideva, da bodo za vzdrževanje vseh cest in za redno poslovanje porabili še okrog 200 tisoč dinarjev.

V letošnjem letu pa nameravajo postaviti ob novem igrišču še ograjo in ga opremiti s športnimi napravami kot so koši za košarko in roketni goli. To pa niso edini načrti, ki jih nameravajo uresničiti v Ravnah letos. Pomembna naloga je tudi pred kolektivom tamkajšnje šole XIV. divizije, saj načrtujejo skupaj s centralno šolo Biba Roček iz Šoštanja gradnjo prizidka. S celodnevno šolo, ki so jo uvedli v letu 1977, se je pokazala potreba po dodatnih prostorih. Na šoli namreč ni jedilnice, pa tudi ne primerne prostora za telesno vzgojo, interesne dejavnosti, koriščenje prostega časa, za šolske prireditve in proslave. Vse to bodo rešili z izgradnjo prizidka, v katerem bo med drugim jedilnica za 50 oseb.

Kadarkoli v Ravnah govorijo o bodočih načrtih, je med krajanji, še zlasti pa med kmeti, prisotna tiha želja, da bi v kraju zgradili gasilski dom, ki pa bi služil tudi delu krajevnih skupnosti kot vsem organizacijam in društvom v kraju. Manjka jim tudi, poudarjajo, otroško igrišče, vodovod, pa tudi transformatorska postaja, saj je v njihovem kraju mnogokrat zelo nizka električna napetost.

bo dokončno urejeno letos, financirala pa ga je tudi telesno kulturna skupnost občine Velenje. Kar 400.000 tisoč dinarjev so namenili za ureditev dvorane z odrom ter doma za družbeno politične organizacije. V ta namen sta prispevali sredstva tudi stanovanjsko podjetje Velenje ter občinska kulturna skupnost.

Kumer Ivan

TUDI LETOS VELIKO DELA

Tudi program za leto 1979 je precej obsežen. Poudarjajo, da je njihova glavna naloga gradnja 2,5 kilometra dolge ceste, ki bo povezala oba asfaltirana kraka mimo šole. Za to cesto, ki jo bodo razširili in delno tudi asfaltirali, so namenili milijon in pol dinarjev iz samoprispevka. Njena predračunska vrednost pa znaša 1,53 milijonov dinarjev. Razliko bodo krili z udarniškim delom in dodatnim prispevkom krajanov. Naslednja pomembna naloga je sofinanciranje telefonskega omrežja v kraju, saj je njihova dolgoletna želja, da bi dobili telefon in tudi na ta način povežavo z dolino. Celotna napeljava telefonskega omrežja bo predvidoma znašala 840 tisoč dinarjev. Iz sredstev samoprispevka bodo prispevali 200 tisoč dinarjev, udarniško delo, ki ga bodo opravili so ovrednotili na 160 tisoč dinarjev, krajanji pa bodo prispevali v denarju in materialu (telefonski drogovi) še 130 tisoč dinarjev. Ni pa še povsem

Franc Hudomal

rešeno, kako bodo zbrali še manjkajočih 350 tisoč dinarjev. Nadalje njihov letošnji finančni načrt predvideva, da bodo za vzdrževanje vseh cest in za redno poslovanje porabili še okrog 200 tisoč dinarjev.

V letošnjem letu pa nameravajo postaviti ob novem igrišču še ograjo in ga opremiti s športnimi napravami kot so koši za košarko in roketni goli. To pa niso edini načrti, ki jih nameravajo uresničiti v Ravnah letos. Pomembna naloga je tudi pred kolektivom tamkajšnje šole XIV. divizije, saj načrtujejo skupaj s centralno šolo Biba Roček iz Šoštanja gradnjo prizidka. S celodnevno šolo, ki so jo uvedli v letu 1977, se je pokazala potreba po dodatnih prostorih. Na šoli namreč ni jedilnice, pa tudi ne primerne prostora za telesno vzgojo, interesne dejavnosti, koriščenje prostega časa, za šolske prireditve in proslave. Vse to bodo rešili z izgradnjo prizidka, v katerem bo med drugim jedilnica za 50 oseb.

Kadarkoli v Ravnah govorijo o bodočih načrtih, je med krajanji, še zlasti pa med kmeti, prisotna tiha želja, da bi v kraju zgradili gasilski dom, ki pa bi služil tudi delu krajevnih skupnosti kot vsem organizacijam in društvom v kraju. Manjka jim tudi, poudarjajo, otroško igrišče, vodovod, pa tudi transformatorska postaja, saj je v njihovem kraju mnogokrat zelo nizka električna napetost.

ZADOVOLJNI Z OPRAVLJENIMI VOLITVAMI

Ko je beseda nanese na pravkar opravljene volitve v krajevno konferenco SZLD in skupščino krajevnih skupnosti, so omenili, da z izvedbo volitev niso imeli nekih posebnih težav. Nekoliko več težav pa je bilo z izborom posameznikov za vodilne funkcije v kraju. Omenili so, da se ljudje pač bojijo vodilnih funkcij, ker so potrebe v kraju velike, denarja pa ni nikoli dovolj in če se zaradi tega razloga kakšna naloga ne uresniči, potem je običajno glavni krivec oseba, ki ima vodilno funkcijo. No, kljub temu pa so tudi to vprašanje — kot so dejali — zadovoljivo rešili, saj ugotavljajo, da so vodilne funkcije sprejeli ljudje, za katere so prepričani, da bodo zmogli uspešno uresničevati zadane naloge, seveda s pomočjo vseh prebivalcev krajevnih skupnosti. V preteklem letu z delom delegacij niso bili najbolj zadovoljni, za kar so navedli tudi nekaj razlogov. Velike težave imajo namreč z obveščanjem delegatov za sestanke, ker pismonoše pošte ne dostavljajo povsod na dom. Zato se mora največkrat javiti kakšen prostovoljec, ki nato porabi ves popoldan za tekanje od enega do drugega delegata. Pa tudi iz doline vabilo na sestanek velikokrat dobijo včasih šele potem, ko je posamezna seja že bila. Glede gradiva za seje skup-

ščine občine in samoupravnih interesnih skupnosti pa so poudarili, da obravnava preveliko splošne stvari in da je v njih preveliko malo konkretnih krajevnih problematike. Omenili so še, da združeno delo premalo razume probleme svojih delavcev in takšnih krajevnih skupnosti kot so na primer Ravne. Vzrok za to pa je pogosto nepoznavanje razmer v njih.

V RAVNAH ZE DVAINDVAJSETI KRAJEVNI PRAZNIK

V krajevni skupnosti Ravne nad Šoštanjem so si izbrali 22. februar za svoj krajevni praznik. Ta dan slavijo v spomin na pustni torek, 22. februarja leta 1944, ko so borci Štirinajste divizije prebijali skozi sovražnikove območje, na območju Raven. Letošnji praznik bodo slavili v nedeljo 25. februarja s proslavo ob 15. uri v novi dvorani v šoli. Slavnostni govor bo imel Milan Pugelj iz Šoštanja — udeleženec pohoda XIV. divizije, kulturni program pa bodo pripravili domači pevci, pionirji tamkajšnje šole in ansambel bratov Sušec.

NA POBUDO BORCEV KRAJEVNI PRAZNIK

V krajevni skupnosti Ravne so izredno delavni tudi borci. Skrbijo za spomninska obeležja v kraju, rešujejo probleme svojih članov (le-teh je sedaj 104) zvezi s priznavalnino za boro zdravljenje itd. Vsakokrat v novem letu svoje člane obdarjajo in če so morda v bolnišnici, jim tudi obiščejo. Seveda imajo borci tudi svoj prapor.

Na pobudo krajevnih organizacij so v Ravnah začeli praznovati 22. februar kot krajevni praznik.

MLADI ENAKOPRAVNO SODELUJEJO V KRAJEVNIH ODLOČITV

Po letu 1970 je v Ravnah redno zaživelo tudi delo mladih, saj sodelujejo na vseh stankih, ki zadevajo krajevno problematiko in njihova mnenja so dobro upoštevana. Poleg delovanja na raznih udarniških akcijah, se njihovo delo odraža pri ohranjanju tradicije narodnoosvobodilnega boja, v kulturnem in športnem področju. Da bi bili dogodki iz NO stalno živo prisotni med njimi, vsako leto organizirajo kviz vprašanj iz narodnoosvobodilne vojne — prav sedaj pripravljajo kviz na temo Saleške osvoboditve do danes — vsa leta pa sodelujejo tudi v poldnevni po poteh XIV. divizije, priredijo pohodnikom, ki ponočijo v tej krajevni skupnosti nad vse lep sprejem s proslavo. Osnovna organizacija ima sedemdeset članov, delovnih jih je okrog 30. Zato si bolj prizadevali, da bi tudi preostlim bolj pritegnili k delu v mladinski organizaciji. Kako vključeni v krajevno samoupravo pa najbolje potrjuje podatki, da so v samoupravnih organih krajevnih skupnosti izvolili nedavnih volitvah kar 14 mladih.

Z NOVIMI PROSTORI SE VEČ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

V zadnjih letih je v krajevni skupnosti Ravne zelo razgiban tudi kulturno življenje, ki se s tem, ko so dobili v stari

Bili so lačni, prezebli...

Potrkali smo še na vrata Marije Hriberšek. Tudi njo smo povprašali, kako se spominja prihoda borcev Štirinajste divizije.

„Bilo je na pustni torek, okrog četrte ure zjutraj. Prebudili so nas koraki Z

možem sva hitro vstala ter pohitela k oknu, da bi videla, kaj se zunaj dogaja. Najprej sva pomislila, da se bližajo Nemci, toda kmalu sva si oddahnila, ko sva v vojakih prepoznala naše partizane. Potrkali so na vrata, mi pa smo jim ponudili kruha, saj so bili zelo lačni, prezebli in strgani od nenehnih bojev s sovražnikom.

Bilo jih je zelo veliko, tako da niti vsi niso mogli v hišo. Do tistega dne nisem videla toliko naših partizanov skupaj. Pri nas se niso dolgo zadržali. Le toliko, da so se malo najedli in napili vode.

Nato pa so takoj odhiteli naprej, saj so bili Nemci v sosednjem grabnu. To so bili zelo hudi časi in danes moramo biti ponosni, zlasti mladi, da ta boj ni bil zaman.“

moprispevka ne bi bilo takšnega razvoja

novi prostore z odrom, gotovo se poživilo. V kraju imajo danes dva pevka zbor in sicer sedemnajst članski moški pevski zbor Čebela in oktet. Zbora

Ivan Stropnik

vodi domačin Andrej Pačnik in v Ravnah ni prireditve, na kateri me bi nastopili njihovi pevci. Ravenčani pa so ponosni tudi na svoj ansambel bratov Sušec, ki je na lanskem reviji narodno zabavnih ansamblorv v Rdeči dvorani v Velenju dobil prvo nagrado občinstva.

TUDI ČEBELARJI

Za Ravnne bi lahko tudi rekli, da so pri njih doma čebelarji, saj deluje v tem kraju ena izmed najmočnejših čebelarskih dručin v občini. V njihovo družino je včlanjenih 66 čebelarjev, ki imajo skupaj 1148 panjev. V njihovi družini so včlanjeni poleg čebelarjev domačega kraja

Nekoliko bolj strjene so hiše v Pristavi

Ravnine so samo na vrhu hribov

Na je naš pogovor pri Podbregarjevih tekla bolj gladko, je s svojo harmoniko poskrbel vodja ansambla bratov Sušec

še čebelarji iz Gaberka, Zavedenj, Belih vod, Lokovice in krajevne skupnosti Skorno – Šentflorjan. Na panj na leto proizvedejo približno 10 kilogramov medu. Družina nima nekih posebnih sredstev za svojo dejavnost, ampak živijo od lastne iznajdljivosti. Ena izmed njihovih želja je, da bi tudi mladi vzljubili to dejavnost; zato so na tamkajšnji šoli ustanovili čebelarski krožek in postavili pri šoli čebelnjak s šestimi panji. Seveda je med šolarji za to dejavnost izredno veliko zanimanja.

V krajevni skupnosti Ravne ni nobene trgovine. Pohvalijo se lahko le s Podbregarjevimi bifejem. Tega objekta so se krajani zelo razveselili, saj je bil edini prostor, dokler niso naredili prizidka pri šoli, kjer so se lahko shajali in tudi imeli sestanke. Sicer pa je to tudi zbirališče tamkajšnjih harmonikarjev, saj menda daleč naokoli ni okoliškega kraja, ki bi se lahko pohvalil, da ima kar 18 harmonikarjev. Tudi naš obisk sta dva izmed domačinov popestrila s poskočno vižo. Podbregarjevi imajo poleg bifeja, tudi štiri turistične sobe, tako da lahko turistu nudijo celotno oskrbo. Ko so se odločali za gradnjo tega objekta, so načrtovali, da se bodo ukvarjali s turizmom. V prvem letu so imeli kar 2000 nočitev. Precej zaslug za to je imelo dobro sodelovanje s turističnim društvom Velenje, ki pa se je, žal, v preteklem letu moralo odreči tej dejavnosti. Sedanja turistična agencija pa kot kaže za to nima preveč zanimanja – lani je pri Podbregarjevih prenočilo 300 gostov. To pa so

bili ljudje, ki so jih že poznali in so želeli preživeti vikend v naravi, proč od mestnega vrveža.

Franc Pečovnik

Z razmišljanjem o začetkih kmečkega turizma v Ravnah, smo tudi končali naš skupni pogovor. Vendar se s tem od kraja še nismo poslovili. Obiskali smo še dve domačiji, pri katerih so se pred 35. leti ustavili tudi borci XIV. divizije, in si zasežili njihove spomine o dogodkih na pustni torek, leta 1944.

Kruha ni pojedel

Gorškova, ali Strnakova domačija, kot se ji pravi po domače, je znana daleč naokoli. Franc Goršek je bil prvi predsednik krajevnega odbora v Ravnah in je bil v tedanjem času gonilna sila vsega razvoja. Kar 25 let pa je bil predsednik krajevnega organizacije Rdečega križa. V njihovi hiši so bili vsi sestanki v kraju. „Naša hiša je bila kot občinska zgradba“, rad danes v šali pove Franc.

„Ravne so v zadnjem obdobju dosegle izreden napredek. Včasih praktično nismo imeli ničesar. Ni bilo pravih cest, hiše so povezovale le slabe kolovozne poti, ponekod celo z vođe pokrite, danes pa prideš do vsake domačije celo z avtomobilom.“ S ponosom pove, da so tudi staro šolo zgradili z udarniškim delom, vso

opeko pa so naredili na njegovi domačiji.

Med kratkim obiskom je njegov spomin segel tudi v tisti hudi, pustni torek pred 35 leti.

„Borci divizije so prišli zjutraj tistega dne v dolino pod našo domačijo. Bili so

obkoljeni. Nad Kaplanovo domačijo se je partizanom uspelo prebiti proti zahodu. Borci so bili zelo izčrpani od dolge poti in tudi lačni. Eden izmed njih je prišel k nam, da bi mu dali nekaj za jesti. Na mizi smo imeli kruh in smo mu dejali, naj si ga vzame. Zahvalil se je zanj in odhitel dalje. Žal, kljub veliki lakoti kruha ni uspel pojedeti, saj so njegovo življenje nedaleč stran od nas prekinili sovražnikovi streli.“

Seveda so se tudi kasneje pri Strnakovih stalno zadrževali partizani in kruha je bilo zanje zmeraj dovolj kot v mnogih drugih domačijah v Ravnah. Franc Goršek pa je s partizani sodeloval tudi tako, da je kot kmetijski nabavni referent zanje nabiral hrano po kmetijah do konca vojne.

ZADNJI PREBOJ

Zvečer so boji na Graški gori prenehali. Teček je uvidel, da se hoče partizanska divizija vsekakor prebiti proti zahodu. Prejšnjo zaporno črto je obdržal. Bal se je, da se partizanom ne bi posrečil preboj proti severozahodu, nekako na stiku med vermaštskimi oddelki in Winklerjevo bojno skupino. Zato je dve četi iz sestava Maunzove bojne skupine, ki jih je imel v rezervi v Šp. Podgorju, poslal na položaje pri Razborju in Suhodolu. V rezervi mu je ostala še četa Maunzove bojne skupine. Razen tega ni ukrenil nič drugega.

Ko je naslednji dan, 22. februarja, zvedel, da se divizija zbira na Ravnah, severno od Soštanj, kamor je prišla iz Plešivca, je poslal s kamioni v Soštanj še preostalo tretjo Maunzovo četo, okrepljeno z vodom lahkih strojníc. Od tu je namreč bilo možno poslati enote po cesti iz Soštanj v Crno, v bližino poljubnega mesta v zaporni črti, ki jo je branil Winkler. Ta četa je ob pol desetih dopoldne prispela v Soštanj in je bila podrejena Winklerju.

V jutranjem mraku so z zapore med Soštanjem in Ravnami pošiljali ogledniške patrulje, ki so kmalu ugotovile, da je partizanska divizija prav blizu.

Štirinajsta bi morala po boju na Graški gori odhiteti proti zahodu, da bi se ponoči prebila zaporo, ki jo je stila nekje zahodno od Velunjskega grabna. Ker se je preboj podnevi izjavil, bi morala poizkusiti srečo ponoči. Zbrala se je južno od vasi Graška gora, toda pohoda ni mogla takoj nadaljevati. Preveč je bilo ranjenecv, ki jim je bilo treba nuditi prvo pomoč, nekatere pa poskriti po kmetijah. Partizani so bili tudi preutrujeni in jim je bil potreben nekajurni počitek.

Poveljstvo divizije je imelo obilo skrbi. Na Graški gori so porabili toliko streliva, da so sedaj ostali skoraj brez njega. Novih bojev torej ne morejo več sprejemati. Zato se morajo še ponoči izmuzniti čez zaporo in se čimprej vzpeti na Mozirsko planino.

Štirinajsta je najprej za silo previla ranjence in se potlej vrnila na Plešivec. Šele po polnoči so zapustili gostoljubno vas in se utrujeni podali na pot. Spustili so se v Velunjski graben. Z dnem so se znašli pred Winklerjevo bojno skupino.

Štirinajsta je to jutro potovala skoraj po isti poti kot prejšnji dan. Jutranji mrak ji je omogočil, da je skoraj neopaženo prišla do nemške zapore.

Ko je namreč 22. februarja okoli šestih zjutraj predhodnica Štirinajste previdno prikorakala v vas Pristavo, je opazila, da v vseh hišah gore luči, kar je bilo nenavadno. Poveljstvo je sumilo, da tu nekaj ni v redu, in je ukazalo tiho in previdno oditi naprej. Tedaj pa je iz neke hiše po naključju stopil nemški vojak in opazil čudno kolono temnih postav. S strahom je opozoril svojo enoto. Nemški vojaki so poskakali iz hiš in se umaknili proti severu. Tudi partizani so se zmedli. Ko pa so jim po nekaj trenutkih ukazali, naj obkolijo hiše in streljajo na vsakega,

ki bi šel iz njih, je bilo že prepozno.

Vaščani so partizanom povedali, da so se nemške enote, ki so obiskovale vas, večkrat menjale. Sedanja da je bila najmanjša. (Najverjetneje je to bila ena orožniških čet, kakih 90 mož, iz Winklerjeve bojne skupine). Partizani so mislili, da je bila v Pristavi nemška policijska enota (blizu 600 mož). Ta četa je verjetno zasedla ožek zapore Winklerjeve bojne skupine v rajonu vasi Pristova. Jedro čete je prenočevalo v vasi, medtem ko je manjši del ostal na položajih. Ko se je četa v jutranjem mraku pripravljala za odhod na položaje, jo je presenetila štirinajsta, ki pa s tem še ni prešla zapore. Nadaljevala je pot v jugozahodni smeri. Ko pa se je odmaknila nekaj sto metrov zahodno od zaselka Kreider, so divizijsko predhodnico z močnim ognjem napadli Nemci. Boju se je bilo treba izogniti, ker ni bilo streliva. Patrulje so tipale na vse strani, toda tudi tiste, ki so šle proti severu in jugu, so obstrlevali s strojnícami. Po eni uri so

Objavljamo izveček iz knjige Pohod Štirinajste, ki jo je napisal Lado Ambrožič – Novljan in v katerem opisuje boje Štirinajste na območju Raven

ugotovili, da stoji divizija pred dobro organizirano in utrjeno zaporno linijo. Boju se ni bilo več moči ogniti.

Za preboj je bila določena Tomšičeva brigada. Med pripravami pa se je tudi že divizijska zaščitnica udarila z nemško enoto, ki jih je zasledovala iz Pristove. Tomšičeva brigada je nato napadla v smeri vasi Topoljšica. Vsak njen napad je bil odbit. Tomšičeva je bila tako trikrat zavrnjena. Nato je poizkušala srečo še Bračičeva, ki tudi ni dosegla uspeha. Obe brigadi sta takoj imeli občutne izgube.

Nemško poročilo o akciji bojne skupine Winkler piše o teh poizkusih preboja tako: „Zjutraj ob 6. se je desno krilo (2. četa 922. bataljona) spopadlo s sovražnikom. Banda, ki se je ponoči vgnezdila na prostor med Mehom in Sv. Duhom, se je po mnogih vodnih jarkih in grapah umaknila proti jugozahodu ter poskušala po grapi zahodno od „K“ pri Kreider prodreti skozi našo črto. Do 10. ure so bili banditi petkrat odbiti... 2. četa poročnika Prennerja je pet močnih napadov banditov odločno zadržala in vse navale v oddaljenosti 20 do 30 m gladko odbila.“

Vzrok za neuspeh je bil v tem, ker siloviti juristi tomšičevcev in bračičevcev zaradi pomanjkanja streliva niso imeli podpore strojnícnega ognja, ki naj bi zatrl ogenj iz sovražnikovih bunkerjev. Med tem je minilo nekaj ur in major Winkler je utegnil pritegniti še okrepitve. Odzadaj se je iz Pristove približevala nemška enota in njo so zadrževali deli Sercejeve brigade. S severa, iz smer-kote 866 (Rdeči vrh) so opazili neko manjšo kolono. To je bila bojna skupina Kalmbach. Divizijsko poveljstvo je tedaj tudi dobilo

sporočilo, da se iz Soštanj v strelski vrsti bliža močna skupina Nemcev in da jo spremljajo topovi samohodi. To je bila četa planinskih lovcev iz bojne skupine Maunz. Iz Soštanj so tolkli po diviziji s topovi, z minami pa so jo obpajali Winklerjevi minometi.

Majorju Winklerju se je tega jutra nasmehnila sreča. Podoba je bila, da so vojni bogovi prav njemu naklonili čast rešiti nemško vojsko hude skrbi in uničiti Štirinajsto. Imel je namreč veliko prednosti, ki jih doslej nemški poveljniki niso imeli. Predvsem je bil sedaj sam poveljnik vse skupine, ki je bila okrog partizanske divizije, in je tako mogel neodvisno ukrepati; Štirinajsta se mu je tako rekoč sama vrnila v bojno razporeditev in zato za obkoljevalni manever ni bilo treba porabiti ne veliko časa, ne preveč truda; bil je svetel dan, ki je omogočil dobro merjenje in uporabo težkega orožja; položaji njegovih čet so bili dobro utrjeni in zamaskirani ter med seboj povezani; Winklerjeve enote so zato, ker je bilo hudo mraz, zelo enostavno in pametno zasedale položaje. Ravne namreč niso celovito naselje, pač pa jih sestavljajo zvečine samostojne kmetije, postavljene sredi polja na grebenih. Vsaka kmetija zase je bila položaj, za desetino, vod, redko tudi za četo. Ker kmetije druga od druge niso daleč, so Nemci vzpostavili dobro ognjeno medsebojno povezavo. Njihove strojníc so zelo točno obstrlejevale vse vmesne prostore; Winklerjevi poveljniki so imeli dovolj časa, da so si ogledali okoliš in si zapomnili ključne položaje ter možnosti za transport in povezavo; Winkler je imel posebno radijsko skupino, ki ga je dobro povezovala z drugimi enotami in poveljstvi.

Nastala je najbolj kritična situacija vsega pohoda. Divizija je bila stisnjena na zelo majhnem prostoru v gozdčiku jugovzhodno od Kaplanove domačije. Ta je skoraj na vrhu nizkega grebena, ki se razprostira v severni smeri proti tistemu zaselku Raven, kjer je šola. Nevarnost je bila, da bodo partizane razbili s topovi in z minometi ter nato posameznike polovili. Varovalni oddelki divizije so se umaknili in niso streljali, ker nihče ni hotel izstreliti zadnjega naboja. Strojnice so imele 20 do 40 nabojev, borci pa od dva do tri. Za brzostrelke, ki so bile v minulih juriših tako pomembne, ni bilo nobenega naboja več, le poveljnik divizije je imel še dva polna šaržerja.

Divizija je bila boj za obstanek, za biti ali ne biti. Toda tistega žilavega boja in silovitih protijurišev ni bilo več. Poveljstva so popustila. Nič več niso tako trdno držala svojih enot v rokah.

Mnogi pisatelji, zlasti pa udeleženci pohoda nam zelo nazorno približajo razmere v diviziji in njen obupen položaj v Ravnah. Ker pa so bili opisi bojev sestavljeni veliko let po dogodkih, ne dajejo točnih krajevnih podatkov in so celo večkrat v zmoti glede dogodkov samih. Potek dogodkov je bil nekako takole:

Ze prej smo omenili, da so nemške enote zavzele položaje v

osamljenih kmečkih domovih, ki so bili kakih 500 m drug od drugega. Vmesne prostore so tolkli s minometnim in s strojnícim ognjem. Pri Kaplanu so Nemci pustili eno desetino iz orožniške čete. Ta je imela dve strojnici in je zato ievno in desno ob domačiji zgradila po en bunker. Položaj desetine je bil dobro postavljen tik nad robom pogozdene rebri. Na njenem dnu je bila Štirinajsta. Orožniki so postavili v bunkerja stražarja, večina pa se je grela in gostila v hiši.

Verjetno je en vod zasedel Tučmanovo kmetijo. Imel je dober pregled nad dolino, na cesto iz Raven v Soštanj. S severne strani pa so se v strnjemem zaselku Ravne utaborili drugi Nemci, ki jih je bilo kakih 50. Okoli Hudobnikov domačije so imeli štiri strojnícna gnezda. Od tod so skoraj popolnoma obvladovali dolino in pobočje proti Osredniku. Položaji kmetij so določali cikcakasti razpored čet na položajih.

Boj se je začel pri Kaplanu. Posadki obeh bunkerjev sta čepeli v svojih zakloniščih, vtem ko so drugi orožniki nenehno metali bombe na partizane v dolini. Najprej so partizani poskušali z južne strani na juriš preganati orožnike pri Kaplanu. Toda tu je bilo treba preteči kakih 200 m čistine, zato so si partizani premislili. Poiskali so drugo, krajšo in bolj varno pot skozi gozd. Na čelu oddelka sta Viktor Avbelj – Rudi in Jože Klanjšek – Vasja zavzela sovražnikov bunker tako, da je Avbelj z ognjem iz brzostrelke nevtiraliziral nemško strojnico, da je Klanjšek lahko zmetel nekaj bomb. Izmed njih je eksplozivna šele peta, nakar so Nemci zbežali in pustili svojega mrtveca v bunkerju. Tu je bil ranjen Viktor Avbelj – Rudi. Tako so dosegli prvi uspeh, nakar so jurili še ostali, da je nemška desetina pobegnila proti Tučmanovi domačiji tako naglo, da ni utegnula vzeti s seboj nahrbtnikov. V trenutku so partizani sneli zadnja okna z zidu Kaplanove domačije in vdrl v hišo. Po likvidaciji položaja pri Kaplanu je bila pravzaprav vrzel v nemškem razporedu odprta. Toda velika nevarnost je še čakala Štirinajsto v dolini ob cesti in ob njeni zahodni strani, zakaj nemški ogenj od Hudobnika in Tučmana je bil natančen in smrtonosen. K sreči so v skriti grapi v strmini našli prav ožek prehod in se z majhnimi izgubami prebili proti vrhu. Kdor je izbral drugo pot, je šel v smrt.

Divizijo je med prebojem varoval oddelk partizanov iz Tomšičeve brigade, ki se je junaško upiral sovražniku in je imel velike izgube.

Nogometaši Šmartnega na enem izmed treningov

Z nekaterimi okrepitvami

Skrbne priprave nogometne sekcije iz Šmartnega — Od 20. do 25. februarja v Kopru

Čez nekaj manj kot mesec dni se bodo na igriščih slovenskih nogometnih ligašev ponovno vneli zagrizeni boji za prvenstvene točke, ki bodo nekaterim prinesle uvrstitev v super ligo, drugim pa obstanek v „toložilni“ skupini. Med selekcijami, ki se že dije časa marljivo pripravljajo na spomladanski start prvenstva, so tudi nogometaši Šmartnega, saj premora pravzaprav niti niso imeli. Po končanem prvem delu tekmovanja v Slovenski nogometni ligi — vzhod so se enkrat tedensko srečali pri rekreativni vadbi v telovadnici osnovne šole. Z rednimi pripravami pa so pričeli 15. januarja in od takrat dalje trikrat tedensko nabirali moči za čimboljše telesno zmogljivost. Trener Feri Bencik in pomočnik Janko Gorčnik sta nato pospešila potek priprav, tako, da nogometaši od 10. februarja naprej trenirajo vsak dan. Njihov cilj je seveda uvrstitev v super ligo, zato se želijo za odločilna spomladanska srečanja kar najbolje pripraviti. Tako so 20. februarja odšli na petdnevne priprave v Koper, kjer bodo

odigrali nekaj prijateljskih tekem in skušali čimbolj uigrati ekipo.

Nekaj prijateljskih srečanj z močnejšimi nasprotniki pa bodo pripravili tudi v Šmartnem in drugod.

Nogometna selekcija iz Šmartnega bo v nadaljevanju prvenstva nastopala precej okrepjena. Ponovno bosta zaigrala Podvratnik, ki se je vrnil iz Mercatorja in že jeseni odigral nekaj tekem ter Prašnikar, ki v pretekli sezoni ni nastopal zara-

di služenja vojaškega roka. Poleg tega so se pripravam selekcije Šmartnega priključili tudi R. Hudar, R. Frangeš, Kregar in Gnezda, vsi trije igralci velenjskega Rudarja, ter Kurnik iz Šoštanj, ki bodo v spomladanskem delu nastopali za slovenskega ligaša iz Šmartnega ob Paki.

Prvenstvo v Slovenski nogometni ligi se bo nadaljevalo 11. marca.

J. KRAJNC

Jutri občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu

Komisija za rekreacijo in oddih pri občinskem sindikalnem svetu bo na smučiščih v Črni jutri priredila občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu. Na tekmovanju bodo nastopili tisti smučarji, ki so na predhodnih predtekmovanjih v posameznih delovnih organizacijah dosegli najboljše rezultate. Za jutrišnji veleslalom se je prijavilo skupaj 361 smučarjev, od tega 288 tekmovalcev in 73 tekmovalk. Tekmovanje se bo pričelo jutri, 24. februarja ob 10. uri.

Tretja zaporedna zmaga Elektre

V četrtem kolu republiške košarkaške lige je šoštanjska Elektra doma premagala ekipo Zlatoroga iz Laškega z rezultatom 104:73. To je tretja zaporedna zmaga mlade ekipe iz Šoštanj, ki si tako utira pot k vrhu lestvice. Do sedaj so mladi košarkarji premagali ekipe Pomurja, Drave in Zlatoroga, poraženi pa so bili le v Ljubljani od Trnovega. V dosedanjih srečanjih je pokazal največ med starejšimi igralci Polovšak s svojo zanesljivostjo in rutino, pri mladih pa so se odlikovali Kafežič, Bukovič, Štahr in Hrovat, ki si prizadevajo z vsem srcem nadoknaditi izkušnost in doseči boljši plasman ekipe, kajti že v jeseni bo moštvo okrepjeno z igralci, ki služijo vojaški rok. Tekma z ekipo Zlatoroga je Elektro učvrstila na drugem mestu. Koše so dosegli: Horvat 2, Bukovič 7, Štahr 13, Jošt 12, Hliš 8, Polovšak 26, Kokolj 4, Breznik 6 in Kafežič 26. Naslednje srečanje igra Elektra v gosteh z ekipo Dravograda.

Naj omenim, da se v teh mrzlih časih pripravljajo na novo sezono 1979 vse selekcije Elektre. To velja za žensko ekipo, ki prav tako tekmuje v republiški ligi. Ženska ekipa Elektre, že nekaj let nastopa v republiški liti in zanje lepe uspehe. Za letošnjo sezono se

praviljajo košarkašice še posebej marljivo. Že dve sezoni jih trenira Milan Hliš, poleg tega se je vrnilo v ekipo nekaj starejših izkušenih igalk, ki imajo za sabo že vrsto let tekmovanja v republiški ligi; to so Trobinova, Bajčeva in pa Natekova, ki bodo s svojim znanjem pomagale mladim igalkam na čelu s

Kugoničev, Breznikovo, Kroflovo, Delopstovo, Kodrunovo, Velerjevo, Štefančičevo in Mravljakovo. Vsekakor jih čaka do začetka prvenstva, ki se začne v aprilu, še mnogo trdega dela, sadovi tega dela v teh mrzlih dneh pa se bodo pokazali na koncu sezone.

R. N.

Streljanje: Velenjčani tretji

Na državnem prvenstvu v streljanju s standardno zračno puško in pištolo v Zagrebu so se tudi velenjski strelci izkazali, saj so v konkurenci mladincev osvojili tretje mesto s 1080 krogi. Le za pet krogov so bili slabši od ekipe Splita, ki je osvojila zlato odličje. V ekipi Velenja so bili tokrat najboljši Miran Svetina s 364 krogi in s šestim osvojenim mestom v

posamezni konkurenci. Nekaj slabša sta bila Darko Jazbinšek (358 krogov) in Vinko Trinkaus (358 krogov). Republiški prvak, član strelske družine Mrož Bogdan Slanšek pa tokrat ni imel mirne roke, saj je nastreljal le 316 krogov.

Druga ekipa Mroža — RŠC je zasedla sedmo mesto (Džurdžević 340, Ibrazič 327).

V konkurenci članov v streljanju s pištolo se je izkazal Rajko Srdič s 375 krogi in osvojil šesto mesto med posamezniki. Ostali člani ekipe (Žučko 361, Bola 369, Detelbah 359). Kot ekipa so dosegli šesto mesto, kar pa je manj kot so pričakovali. V konkurenci puškašev je mladinec Slanšek nastreljal 362 krogov.

Omeniti je treba še, da je Srdič s 375 krogi dosegel normo, oziroma naziv „mednarodni mojster strelec“.

Zmaga Gorenjčanov

Tudi v tovarni gospodinjstve opreme Gorenje Velenje namenijo veliko skrb športno rekreativni dejavnosti svojih delavcev. Prav to je bil eden izmed razlogov, da so se vključili v tekmovanje „V zdravju je moč“, v katerem poleg njih sodeluje še sedem slovenskih delovnih organizacij. Preteklo soboto sta v takšnem četrtfinalnem srečanju v Rdeči dvorani v Velenju preizkusili moči ekipa TGO Gorenje in Meblo Nova Gorica. Tekmovanje je bilo izredno zanimivo in je pritegnilo veliko gledalcev, ki so seveda do zadnje igre na vso moč bodrili domačo ekipo. Srečanje je bilo namreč izredno razburljivo, saj je šele vleka vrvi, v kateri so bili močnejši Gorenjčani, odločila zmagovalca. Za las, vendar zaslužno, so zmagali domačini.

Ekipi sta tekmovali v trinajstih spretnostnih igrah, in sicer slalomu med vratci, štafetni tek

z zračnico, iskanju udeleženca, metanju medicinke, v štafetnem teku (samokolnica, nošenje...), preskakovanje kolebnice, dvigovanje ročke, igranju odbojke brez pomoči rok, merjenju predklona, vleki vrvi, obe ekipi pa sta druga za drugo pripravili še skrito igro. Po

enemu tekmovalcu na vsaki strani pa so izmerili tudi utrip srca.

To srečanje smo spremljali seveda tudi s fotoaparatom in ga takole „ujeli“.

Pokrovitelj tekmovanja sta mariborski 7D in Tovarna športne opreme JASA.

Najprej so vozili slalom na suhem, in to v dvoje. Kljub temu, da je bil par mešan, ni bilo lahko

V skriti igri, ki so jo gostje pripravili za domačine, so bili seveda boljši gostje. Enako Gorenjčani v svoji igri. Tekmovalca Gorenja sta se med to skrito igro pošteno prepočila.

Tudi v dvigovanju ročke so imeli domačini močnejšega tekmovalca

Šele z vleko vrvi so si domačini priborili zaslužno zmago

Izredno razburljivo je bilo merjenje predklona, saj so to igro gostje izgubili le za 1 cm.

šport
telesna
kultura
rekreacija

Nov kulturni dom v Nazarjah

V Nazarjah bodo letos pričeli z izgradnjo novega doma gornjesavinjskih delavcev — Zelijó oživiti kulturno dejavnost, ki je v zadnjih letih zaradi neustreznih prostorov povsem zamrla

Prebivalci krajevne skupnosti Nazarje so se skupaj z delavci v temeljnih organizacijah Gorenja — GLIN Nazarje v preteklem letu odločili za izgradnjo večnamenske stavbe v tem kraju. Svoja prizadevanja so združili predvsem v želji, da bi na tem področju pridobili dom, ki bi prebivalcem bližnje in daljne okolice po dolgem času zopet omogočil doživljanje in izražanje kulturnega izročila. Že

dosedanji uspehi pri zbiranju sredstev so dokazali tesno povezanost združenega dela in krajevne skupnosti, kar je tudi sicer ena bistvenih sestavin delovanja našega samoupravnega sistema. Bodoči kulturni dom gornjesavinjskih delavcev bo širom odprl vrata vsem in vsakomur, saj se v Nazarjah v polni meri zavedajo nesmiselnosti postavljanja meja med delavci glede na mesto njihovega

bivanja in mesto združevanja dela.

Danes povsem dotrajani posvetni dom so v Nazarjah zgradili s prostovoljnimi delom in je bil dolga leta središče dokaj razvejene kulturno-zabavne dejavnosti. Slednja je v zadnjih desetih letih postopoma povsem zamrla. Prostori so namreč neuporabni, vse vrste javnih prireditvev pa so v domu zaradi varnostnih razlogov že dolga leta prepovedane. Po temeljitem pregledu so v Nazarjah prišli do zaključka, da dom za obnovo ni primeren in ga je zato treba porušiti.

V zadnjih šestih letih zavoljo tega v obnovo doma niso vložili niti dinarja in so sredstva, ki so v občini na voljo za to dejavnost, vložili v obnovo kulturnih domov po drugih krajih moziške občine. V minulem letu so v Nazarjah končno poprijeli za delo. Lotili so se zbiranja sredstev in drugih potrebnih opravil. Potrebne dinarje bodo zbrali s samoprispevki občanov in združenega dela, svoj delež pa bodo prispevale še republiška in občinska kulturna skupnost, stanovanjska skupnost in banka. Delavci nazarskega GLIN-a in Gorenja — TOZD Mali gospodinski aparati so v preteklem letu za izgradnjo doma že darovali zaslužek ene proste (delovne) sobote, v Nazarjah, pa pričakujejo, da bodo njihovemv zgledu letos sledili še drugi.

V letu 1978 so najprej pripravili idejni osnutek novega kulturnega doma gornjesavinjskih delavcev in zatem po temeljiti javni razpravi naročili izdelavo glavnega projekta. Dela tečejo h koncu in v Nazarjah, pričakujejo, da bodo z gradnjo pričeli najkasneje v maju letošnjega leta. Novi dom bodo postavili na isto mesto kjer danes še stoji prosvetni dom. Poleg dvorane za gledališke in filmske predstave s približno 300 sedeži, bodo v novem domu še prostori za delo krajevne skupnosti, knjižnica, klubska soba, prostori temeljne banke Velenje in stanovanje za hišnika. Predračunska vrednost dosega 10 milijonov dinarjev.

J.P.

IDanes poslopje še stoji, kmalu pa bo slika le še spomin

Simfonični orkester RTV Ljubljana

Večer klasične glasbe

V okviru koncertnega abonmaja in za izven bo v sredo 28. februarja 1979 ob 19.30 uri gostoval v domu kulture Velenje Simfonični orkester RTV Ljubljana. Pod vodstvom dirigenta Sama Hubada bo igral dela Uroša Kreka, Camille Saint-Saensa, George Bizeta in Aleksandra Borodina. Solist bo violinist Primož Novšak, koncert pa bo povezoval prof. Igor Andrejčič. Če bo publika zadovoljna bodo na koncu zaigrali še valček Johanna Straussa: Na lepi, modri Donavi. . .

Po velikih uspehih, ki jih je Simfonični orkester RTV doživel doma in v tujini, bomo v sredo imeli priliko spoznati ga tudi v Velenju. Koncert toplo priporočamo vsem ljubiteljem

klasične glasbe. Prosimo, da osnovne organizacije sindikata omogočijo obisk te kvalitetne prireditve svojim članom, saj je znano, da kdor samo enkrat prisluhne simfoničnemu orkestru, rad še z večjim umetniškim užitkom prisluhne tudi drugič. . .

PETKOV KULTURNI VEČER V VELENJU IN ŠOŠTANJU

Dravi ob 17.30 uri bo v predverju doma kulture Šoštanj, ob 19. uri pa v knjižnici Kulturnega centra Velenje, literarni večer, na katerem bodo nastopili mladi literati — dijaki Gimnazije Velenje, ki jih vodi mentorica Rozalija Čehova;

KONCERT TEREZE KESOVJE

V soboto 24. 2. 1979 ob 17.30 uri bo v domu kulture v Šoštanju in ob 20. uri v domu kulture Velenje, nastopila znana pevka Tereza Kesovija. Predprodaja vstopnic vsak dan v knjižnici Velenje in pri Pernovšek v Šoštanju.

KONCERTNI ABONMA

V sredo 28. 2. 1979 ob 19.30 uri bo v domu kulture Velenje koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana. Dirigent bo Samo Hubad.

RAZSTAVE

V galeriji Kulturnega centra „Ivan Napatnik“ Velenje je samo še prihodnji teden odprta retrospektivna razstava slik, ilustracij in ilustriranih knjig Gvidona Birolle, v predverju doma kulture Šoštanj pa razstava likovnih del članov Kluba šaleških likovnih umetnikov.

STANE TERČAK

4

Gora jurišev

Fantje so opet postali dobre volje. Moči so se hitro vračale v izžeta tesla. . .

„Par dni počitka, pa bomo opet odpomi. Shujševalne ure je bilo že dovolj.“ je dejal omanadir Gusti, Molkov Tone, oma t tam nekje pri Borovnici, kreppko potegnil iz kozarca, je nato romal od ust do ust. Teklenice in vrči s tepkovcem so se praznili. Plešivce nas je ostil.

Najrajši bi kar vsi ostali v tej razjzini vasi. Kraji tod okoli so bili i nezasedeni. Švabi so s

svojimi silami obkroževali Paški Kozjak. Vedeli smo, da bomo vsaj teden imeli mir. Čez noč se bodo Švabi pregrupirali in z njimi bodo novi boji, prebijanje, juriši in smrt. . .

Brigade so se počasi premikale po cesti v Velunjskemgrabnu v polni formaciji. Sprejaj so korakale patrulje s komandantom Jermanom. Za majhnim ovinkom so se nenadoma oglasile puške. Patrulje so vžgale na skupino „Gebirgsjagrov“, ki so se valili po položni čistini proti nam. Zdelo se nam je, da imajo namen zaleteti se naravnost v

našo kolono. Še toliko niso vsi utegnili, da bi potegnili vsaj puške z ramen. Hoteliso nas v svoji veliki gorečnosti in naglici zajeti kar z golimi rokami. Zagnali smo se naprej. Kurir Ludvik je pokleknil kar sredi ceste in pomeril na najbližjega, ki se je valil po bregu, in sprožil. Priletel je naravnost v potok. „Na, tukaj imaš hudiča, ko tako rineš v nas!“ je zarobantil. Bataljon je Švabe pokosil.

Divizija je zavila s ceste na desno, v pobočju Graške gore. Morali smo biti skrajno previdni. Švabi so že vohali po tej

strani. Pregrupacija njihovih čet je bila izvršena. Treba je bilo hiteti, da ne bomo prepozni, kajti vrhovi so morali priti v naše roke. Po hitri hoji v položnem hribovju smo nekaj minut v gozdiču počivali. Z vrhov je brisal mrzli sever. Snega je bilo v pobočju do podkolena. Bližali smo se vrhu, kjer je stala hiša. S komandantom Ronkom in njegovim namestnikom Jankom smo se približali in vstopili. Gospodinja nam je ponudila toplega, skoraj vrelega mleka: „Popijte, da si privežete dušo! Mleko vas bo ogrelo, vem, da ste potrebni.“

S hvaležnimi pogledi smo ji poplačali to dobroto. Otepali smo črn kruh in ga zalivali s toplim mlekom.

Švabov na pogorju še ni bilo. Pri hiši niso vedeli o njih ničesar. Poslušali so pa že nekaj dni daljne odmeve topov in streljanje „mašinc“ z kozjaške strani. Micka, mlado dekle, je pripomnila: „Tam je moralo biti vroče, ali ste bili tudi vi zraven?“

Spogledali smo se in se nasmejali. „Tudi, tudi“, je odgovoril Ronko. Danes smo pa že tukaj. Saj mogoče bo tudi po vaših vrhovih danes še vroče kljub mrzlemu krivcu.“

Lepo smo se gospodinja zahvalili in zagazili v zamete tik za hišo.

Zgornji del Mislinjske doline je ležal pred nami kakor na dlani. V pobočju Pohorja je slonel Sv. Ilj pod Turjakom. V višjih legah so čepeli raztreseni domovi Pohorcev. Tam gori nekje se je vrtel komandant Mičo s svojimi borci, ki so se bili prebili na Pohorje. Na pohorski strani je bil blažen mir. Ves dan ni počil strel. V nižini za hribom pa se je skrival Sv. Miklavž, opt na Graško goru, nekdanja fara župnika Lampreta Jožeta, ki je hodil z divizijo in opravljal posle verskega referenta. Više gori v ozki dolini pa smo videli kup hiš: Podgorje, rojstno vasico padlega partizana poročnika Rogine.

Partizanski pesnik, narodni heroj Karel Destovnik Kajuh. Padel je v Šentvidu nad Zavodnjami leta 1944 v dvaindvajsetem letu starosti.

Vse pogorje je molčalo od Doliča do Hude luknje pa preko sedel in slemen, njiv in planinskih pašnikov, preko Graške gore do Rdečnika, velike, gosposke kmetije, in do Sv. Duha. Molk je bil moreč. Niti glasu ni bilo slišati od nikoder. Hiše kakor zapuščene. Prebivalci so se potaknili po bajtah, ni jih bilo na spregled. Še iz dimnikov se ni valil dim kakor po navadi.

Smrekovje in jelovje po gozdovih se je otesalo snežne odeje. V zrak je štrlelo vse temnozeleno. Nijanše barv so se spreminjale do črnine. Le tu in tam je dvignil sever na košenicah oblak drobnega, snežnega prahu, ga zanesel med vrhove dreves in ga na vejah odložil. Poča-

si se je osipal snežni prah na tla. Sonce je radodarno pošiljalo svoje žarke na vse strani, v njih so se univali vrhovi Graške gore in se pripravljali na težke trenutke.

Graška gora — gora jurišev! Kolone so se pomikale proti vrhom, da zasedejo položaje. Na hribu so borci posedli pod dreve, kjer je bilo snega skoraj do kolen, da se spočijejo in naberejo novih moči za nadaljnji pohod, ki se nam je obetal še tisto noč.

Proti niže ležečim kmetijam na mislinjsko stran so odšle obveščevalne patrulje. Med njimi so bili tudi „žicarji“. Teh je bilo v vsaki četi nekaj. Nismo jih mogli odvaditi „žicanja“, četudi ga je bil štab prepovedal.

XIV. divizija na Graški gori 21. februarja leta 1944

Vodooskrba v občini Velenje

Zadovoljevanje potreb po pitni vodi v občini Velenje je bilo v lanskem letu že dokaj kritično, saj je primanjkovalo povprečno letno okoli 30 % potrebnih količin vode. V mesecu novembru in decembru pa se je procent potrebnih količin povečal na skoraj 50 %, kar je tudi razumljivo, če vemo, da je v tem času zabeleženo 100-letno sušno obdobje. Letno bi potrebovali približno 15 % novih količin pitne vode, da bi zadovoljevali potrebe novih porabnikov in naraščajočo specifično porabo na prebivalca.

Zaradi tega smo morali močno omejiti porabo vode, kar je pomenilo večurne prekinitev dobave vode potrošnikom.

Zaradi pogostih prekinitev pri dobavi vode — tudi dvakrat na dan — je v vodovodni mreži podtlak, ki lahko potegne v vodovodno mrežo vsakršno nesnago. Tako se lahko zgodi, da stanovalcu, ki ima v polni kopalni kadi cev s tušem, potegne vso vsebino kadi v vodovodno mrežo.

Nekaj podobnega se je zgodilo 5. 2. 1979 v Šoštanju, ko so zaradi podtlaka v vodovodu in neustreznih instalacij pri Galipu vdrla strupene kemikalije v vodovod. Vodovodna mreža ima vedno tudi precej točk, kjer pušča vodo (defekti, stare cevi itd.) — v velenjskem vodovodu zgubimo tako cca 12 % vode. Zaradi omenjenega moramo, v času redukcij še posebno, dodajati popolnoma neoporečni vodi, ki odhaja iz vodohrama, klor. Ta klor uničuje bakterije, ki prihajajo v vodovodno mrežo in ta klor tudi posebno močno čuti ob redukcijah uporabniki vode.

Vodovodni sistem je zgrajen tako, da se ob normalnih pogojih potrošniki oskrbujejo z vodo direktno iz glavnih vodohramov na Konovem, kjer je maksimalna gladina vode na koti 452 M.N.V., ostali pa preko naprav za prečrpavanje vode. Zaradi uporov vode v cevovodih, ki so odvisni od porabe vode, preseka in dolžine cevovodov, se uporabna višina močno zmanjša. Zato so v višjih stanovanjskih objektih vgrajene naprave, ki od določenega nadstropja naprej prečrpavajo vodo. Te naprave so v upravljanju hišnih svetov oziroma stanovanjskega podjetja. Za ostale višje ležeče soseske pa so vodohrami na različnih kotah od 475 M.N.V. do 510 M.N.V., do katerih vodo črpamo. Te soseske so Konovo, Podkraj, Kavče, del Bevc in del nove zazidave v Šalek-Gorici. Za to novo zazidavo je v letu 1978 bil zgrajen vodohram nad Starim gradom na višini 485 M.N.V. Pri izgradnji vodohrama je bilo potrebno izkopati zemljo do globine 6 m in so s tem bile presekane ustaljene poti vode.

Zaradi tega je bila napravljena drenaža okoli vodohrama, da zbira površinske in podtalne

vode na tem predelu. Morda se zaradi tega širijo govorice, da pušča vodohram, vendar to ne drži, ker je bil pred uporabo napravljen preizkus vodotesnosti in je bila potrjena vodotesnost vodohrama.

V letu 1979 bi potrebovali za normalne potrebe že približno 280 sekundnih litrov vode, zajetih pa je 180 sekundnih litrov minimalne izdatnosti. Manjko znaša 100 sekundnih litrov vode. V minimalni količini vode je zajetih tudi 40 sekundnih litrov triadene vode, ki pa ji kvaliteta vpadne in je vprašanje uporabnosti.

Zadovoljevanje potreb bo v tem letu tako odvisno predvsem od vremenskih razmer in uspešnosti zajemanja novih virov vode.

Vsekakor pa moramo še računati v letu 1979 na neredno dobavo zaradi manjkajočih količin vode.

PREGLED KULTURNEGA UTRIPA

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije Mozirje se zavzeto pripravlja na letošnje prireditve Naša Beseda. Pri tem je mladim letos prvič v pomoč tudi zveza kulturnih organizacij. Prejšnja leta so se mladi pri organizaciji te prireditve, osamljeni v svojih prizadevanjih, srečevali s številnimi nepotrebnimi težavami, letos pa se jim bodo vendarle izognili. Namen Naše besede je vsekakor pregled kulturnega utripa mladit v vseh sredinah, v katerih živijo in delajo. Na razpis so se že prijavile številne ekipe, kar prejšnja leta prav tako ni bil primer, prireditve pa bodo s svojim nastopom popestrili še mladi iz pobratene občine Čajetani.

J.P.

Lesk kristala

- Kristal vrhunske kakovosti, modernih oblik...
- Kristal Zaječar
- Primerne cene
- Dekorativni izgled

KRISTAL ZAJEČAR

Corona —
novi Iskrin štedilnik, je izrazito sodoben, praktičen in lep gospodinjski aparat.

PODRAVKA JUHE V KOCKI

imajo veliko biološko in kulinarčno vrednost. Njihova uporabnost pri pripravi slanih jedi je vsestranska, od predjedi, juh, omak, testenin, jedi iz riža do krompirja in mesnih jedi, enolončnic itd.

S PODRAVKA KOCKO JE JED BOGATEJŠA IN OKUSNEJŠA!

Samoupravna interesna komunalna skupnost občine Velenje — odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč razpisuje na podlagi 34. čl. Zakona o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem (Ur. list SRS št. 7/77)

JAVNI NATEČAJ

za oddajo stavbnih zemljišč za gradnjo stanovanjskih hiš v soseski „Šalek — Gorica I. faza“ ter v soseskah Gaberke in obrtna cona Selo.

Za gradnjo družinskih stanovanjskih hiš se oddaja stavbno zemljišče v soseski Šalek — Gorica I. faza ter v soseskah Gaberke in obrtna cona Selo in sicer naslednje parcele:

1. Za gradnjo vrstne hiše tipa „Terasa I“ v soseski Šalek — Gorica:
— gradb. št. 61 v izmeri 175 m²
— gradb. št. 62 v izmeri 182 m²
2. Za gradnjo stanovanjske hiše z obrtno delavnico v soseski obrtna cona Selo Velenje:
— gradb. št. 3 v izmeri 978 m²
3. Za gradnjo montažnih individualnih stanovanjskih hiš v soseski Gaberke:
— gradb. št. 25 v izmeri 432 m²
— gradb. št. 26 v izmeri 419 m²

Pogoji natečaja so naslednji:

1. Izključna cena za stavbno zemljišče znaša 60,00 dinarjev za m² zemljišča in se mora plačati v roku 8 dni po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča v uporabo, sicer se zaračunajo 12 % zamudne obresti. V tej ceni je že zajeto plačilo prometnega davka ter stroški zemljiško-knjižnega prepisa. Uspeli ponudniki morajo podpisati pogodbo o oddaji stavbnega zemljišča v roku 3 dni po prejemu obvestila, sicer se smatra, da niso zainteresirani za stavbno parcelo ter jim zapade varščina v korist odbora.
2. Stroški komunalne opremljenosti stavbnega zemljišča v soseski Šalek — Gorica s stroški glavnega sekundarnega toplovodnega omrežja znašajo za gradbeno parcelo števil. 61 in 62 din 140.824,00 ter jih mora uspešni ponudnik poravnati v roku 30 dni po podpisu pogodbe, sicer se zaračunajo 12 % zamudne obresti.

3. Stroški za delno komunalno opremljenost stavbnega zemljišča v soseski Gaberke znašajo 44.095,00 dinarjev ter se morajo poravnati v roku 30 dni po podpisu pogodbe, sicer se zaračunajo 12 % zamudne obresti. V plačilu delnega komunalnega prispevka so zajeti stroški urbanistične dokumentacije z glavnimi projekti komunalnih naprav za sosesko ter cesta v makadamski izvedbi. Vse manjkajoče komunalne naprave v tej soseski bremenijo investitorje same.

4. Ocenjeni stroški komunalne ureditve za stavbno zemljišče v obrtni coni Selo znašajo za gradbeno parcelo št. 3 150.000,00 dinarjev ter se morajo poravnati v roku 30 dni po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča v uporabo, sicer se zaračunajo 12 % zamudne obresti.

5. Uspeli ponudniki morajo pričeti z gradnjo stanovanjskih hiš najkasneje v roku 6 mesecev ter končati v 3 letih po podpisu pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča, sicer se pravica uporabe tega zemljišča vrne SIKS — odboru.

6. Interesenti morajo najmanj 1 dan pred začetkom javnega natečaja vplačati varščino v znesku 8.000,00 din na račun števil. 52800-662-33028 — Komunalna skupnost občine Velenje — urejanje zemljišča z oznako, da je varščina. Na isti račun se opravijo tudi vsa ostala plačila v zvezi s plačilom odškodnine za zemljišče in odškodnine za komunalni prispevek. Brez potrdila o vplačani varščini, se ponudnik ne more udeležiti natečaja, z eno vplačano varščino pa lahko ponudnik kandidira le za eno parcelo.

Varščina se ob neuspeli ponudbi vrne, ob uspehi pa zadrži in vračuna v plačilo odškodnine za stavbno zemljišče. V primeru, da ponudnik na natečaju uspe, kasneje pa od ponudbe oz. gradnje brez upravičenega razloga odstopi ali se ne drži razpisnih pogojev natečaja, mu zapade varščina v korist SIKS — odbora ter izgubi pravico uporabe stavbnega zemljišča.

7. V primeru, da je za eno gradbeno parcelo več interesentov, se smatra, da je boljši ponudnik tisti, ki ponudi višjo odškodnino za pravico uporabe stavbnega zemljišča.

8. Vse stroške v zvezi z gradnjo na oddanih parcelah (davek na promet s kmetijskimi zemljišči, lokacijsko in gradbeno dovoljenje, hišni priključki itd.) nosijo investitorji sami.

Javni natečaj bo dne 14. 3. 1979 ob 16. uri na Zavodu za urbanizem Velenje, Tomšičeva 16, v sejni sobi. Vse informacije v zvezi z oddajo stavbnih zemljišč lahko dobijo zainteresirani na zavodu za urbanizem Velenje v uradnih urah.

Velenje, 29. 2. 1979

NOVO prodajni center v Levcu

SKANDINAVSKI PROGRAM LESKO • NOVI PROGRAMI POHIŠTVA • KOMPLETNA STANOVANJSKA OPREMA
GRADBENI MATERIAL • STAVBNO POHIŠTVO • POLIZDELKI

UGODNI KREDITNI POGOJI
ZA PREVOZ BLAGA
POSKRBLJENO

Ob pravem času in na pravem mestu: — pohištvo vseh vrst, talne obloge, svetila, preproge, gradbeni material, stavbno pohištvo, lesni polizdelki, keramika. Vse to in še potrošniško posojilo pri LESNINI v novem prodajnem centru v Levcu.

Za prijetno in ekonomično pomivanje posode — tekoči ali praškasti Cet s svežino limone. Vaša posoda bo bleščeče čista, roke pa obvarovane pred izsušitvijo. Cet — sodobna gospodinjska pomočnica.

Cet — Zlatorog Maribor.

lesnina

vaš obveščevalec

koledar

Petek, 23. februar — Marta
Sobota, 24. februar — Matija
Nedelja, 25. februar — Aleksan-
der
Ponedeljek, 26. februar — Ma-
ilda
Torek, 27. februar — Pust
Sreda, 28. februar — Roman
Četrtek, 1. marec — Albin

dežurstva

ZDRAVSTVENI DOM VELENJE:

23. 2. 1979 od 7. do 20. ure dr. Maja Natek
23. 2. 1979 do 20. dr. Pavle Grošelj
24. 2. 1979 do 7. ure dr. Pavle Grošelj
24. 2. 1979 od 7. dr. Valter Pirtovšek
26. 2. 1979 do 7. ure dr. Valter Pirtovšek
26. 2. 1979 od 7. do 20. ure dr. Ivan Kralj
26. 2. 1979 od 20. dr. Maja Natek
27. 2. 1979 do 7. ure dr. Maja Natek

OBNOVA AMBULANTA VELENJE:

4. 2. in 25. 2. 1979 dr. Božo Pleševsek, Kidričeva 17 Velenje
Od 8. do 12. ure dežuren v zobni ambulanti SŠZD Velenje, si-
gurnost pripravljenosti doma

VETERINARSKA POSTAJA:

Od 23. 2. do 1. 3. 1979 dipl. veterinar Franc Blatnik, Vele-
nje, PPrešernova 22/c, telefon
52 --- 253

mali oglasi

PO UGODNI ceni prodam
SU-11200 letnik 1971, v voznem
stanju. Ogled popoldan. Palfi, Jen-
ova 149/52, Velenje.
GOSSTENA Volk Plešivec zaposli
skoj natakario.
PRODDAM novo hišo z gospodar-
stvom poslopjem in nekaj zemlje. In-
formacije v gostilni Volk, Plešivec.
OBVVEŠČAM vse, ki bi posodili
enar ali karkoli mojemu možu Iva-
nu Brinnovšek iz Ljubije 65, Mozirje,
a ne s prevzajem nobene odgovor-
nosti za vračilo. Žena Milica.
KUPIM hišo do IV. faze v Vele-
nju ali bližnji okolici Velenja. Plači-
v gotovini. Naslov v uredništvu.
KUPIM pletilni stroj. Ponudbe na
naslov: Brunšek Jožica, Ložnica 17
Velenje, ali telefon 850-110.

NAPRODAJ je hiša z vrtom v Šo-
štanju. Naslov v uredništvu.
MLADA uslužbenka, Slovenka,
išče sobo v Šoštanju ali Velenju. Na-
slov v uredništvu.
UGODNO progam „Spačka“, let-
nik 1973. Dušan Sopolšek, Dušana
Kvedra 15, Velenje (telefon
852-511).

kino

REDNI KINO VELENJE

23. 2. — petek ob 17.30 in 19.30
IZJEMEN DAN — ljubzenski itali-
janski
24. 2. — sobota ob 16., 17.30 in
19.30 KERRI — ameriški (vstopnice
20,00 din). Režija: Brian de Palma.
Igrajo: Sussi Spacek, Poper Laurie
25. 2. — nedelja ob 16., 17.30 in
19.30 KERRI — ameriški (vstopnice
20,00 din)
26. 2. — ponedeljek ob 17.30 in
19.30 ELITNI MORILEC — ameri-
ška kriminalna. Režija: Sam Peckin-
pah. Igrajo: James Cahn, Robert
Duvall
27. 2. — torek ob 17.30 in 19.30
ELITNI MORILEC — ameriška krimi-
nalka
28. 2. — sredo ob 17.30 in 19.30
ZA ENO NOČ LJUBEZNI — špan-
ski. Režija: Pilar Miro. Igrajo: Emi-
lio Gutierrez Caba, Frideric De
Pasquale
1. 3. — četrtek ob 17.30 in 19.30
ZA ENO NOČ LJUBEZNI — špan-
ski

KINO DOM KULTURE

26. 2. — ponedeljek ob 20 uri
BOBY DEERFIELD — ameriška lju-
bezenska drama. Režija: Sydney
Pollack. Igrajo: Al Pacino, Marthe
Keller

KINO ŠOŠTANJ

24. 2. — sobota ob 19.30 BOBBY
DEERFIELD — ameriška ljubzen-
ska drama
25. 2. — nedelja ob 17.30 in
19.30 ELITNI MORILEC — ameri-
ška kriminalna
26. 2. — ponedeljek ob 19.30
KERRI — ameriški (vstopnice 20,00
din)
28. 2. — sredo ob 19.30 ZA ENO
NOČ LJUBEZNI — španski

Na podlagi 6. in v zvezi z 8. čle-
nom pravilnika o delovnih raz-
merjih komisija za delovna raz-
merja

Trgovske delovne organizacije „SAVINJA“ Mozirje

po sklepu seje z dne 15. 2. 1979

OBJAVLJA prosta dela in naloge za:

3 prodajalce živilske stroke,
1 prodajalca tehniške stroke

Poleg splošnih pogojev morajo
kandidati izpolnjevati še nasled-
nje zahteve:
— da so KV trgovski delavci
— da za kandidate, ki žele delati
z živili ni zdravstvenih za-
držkov za delo z živili.
Pismene ponudbe z dokazili o iz-
polnjevanju objavljenih pogojev
sprejema splošna služba Trgov-
ske delovne organizacije „Savi-
nja“ Mozirje.
Delo bo sklenjeno s polnim de-
lovnim časom za nedoločen čas
za prodajo blaga v eni od poslo-
valnic delovne organizacije.
O rezultatu prijave na objavo bo
vsak kandidat pismeno obveščen
v 15 dneh po objavi.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

23. 2. — petek ob 19 uri ELITNI
MORILEC — ameriška kriminalna
27. 2. — torek ob 19 uri KERRI
— ameriški (vstopnice 20,00 din)

KINO TOPOLŠICA

24. 2. — sobota ob 16 uri BOBBY
DEERFIELD — ameriška ljubzen-
ska drama

rudarsko elektroenergetski kombinat velenje

Kadrovsko-socialni sektor
Komisija za delovna razmerja pri TOZD KIG

OBJAVLJA dela in naloge:

BRUSILEC

Pogoji:
— KV ali PK brusilec
— zaželeno delovne izkušnje pri brušenju orodij

Kandidati naj vložijo pismene prijave z ustrežno dokumenta-
cijo v 15 dneh po objavi na naslov:
Kadrovsko-socialni sektor REK Velenje, Rudarska 6.
Delo za nedoločen čas
Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili o izbiri 30 dni
po preteku objavljenega roka.

Srečno!

OZD Industrija usnja Vrhnika TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

RAZPISUJE javni natečaj za prodajo:

Kombibusa Zastava 1300 T,
leto izdelave 1974, štev. reg. mest 7 + 1, prostornine 1295
ccm in moči 48 KM, s 67.000 prevoženimi kilometri.

Izključna cena je 20.000,00 din. Prometni davek plača kupec. Mož-
nost ogleda kombibusa vsak dan v dopoldanskem času v avtoparku
prodajalca.
Licitacija bo v sredo, dne 28. 2. 1979 v sejni sobi prodajalca, in sicer
ob 10. uri za družbeno pravne osebe oziroma ob 11. uri za civilno
pravne osebe, ki morajo vplačati pri blagajni, pred licitacijo, kavcijo v
višini 10 % vrednosti izključne cene vozila. Po prodaji pa mora kupec
plačati kupnino s prometnim davkom v celoti.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta in dedka

JOŽETA VOHA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Enako se zahvaljujemo duhovniku, govornikom, pev-
cem in Gasilskemu društvu Šentilj.
Posebno se zahvaljujemo upravniku splošne bolnice Slovenj Gradec in vsemu zdravniškemu osebju.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše drage žene, mame in stare mame

MARIJE ŠERDONER

iz Topolšice

se iskreno zahvaljujemo za vso pomoč vsem sorodni-
kom, sosedom, prijateljem in znancem ob težkih tren-
utkih. Zahvaljujemo se zdravstvenemu osebju inter-
nega oddelka v Topolšici za večkratno zdravljenje.
Posebna zahvala pa dr. Bogdanu Menihu, ki ji je ob
najhujših trenutkih lajšal bolečine. Lepo se zahvalimo
tudi številnim darovalcem cvetja, pevcom, govorniku
in duhovniku za opravljen obred in govore in vsem, ki
so jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: mož Franc, hčerki Mira z možem Petrom, Vida z možem Rajkom ter vnukinja Damijana in Irena

„ERA“ VELENJE
Trgovska in proizvodna delovna organizacija n.sol.o. TOZD VELEPRODAJA n.sol.o.
Saleška 19, Velenje
Delavski svet razpisuje
po 133. in 134. členu statuta TOZD Veleprodaja prosta dela in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z za-
konom, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori
izpolnjevati še naslednje pogoje:
— da imajo visoko, višjo ali srednjo izobrazbo,
— da imajo najmanj dve, tri oziroma pet let delovnih iz-
kušenj na podobnih delih in nalogah,
— da imajo ustrezne moralnopolitične vrline, ki se izražajo v
odnosu do samoupravne družbene ureditve ter sposobno-
sti za razvijanje samoupravnih odnosov, v razvitem čutu
odgovornosti do dela, do delovnih ljudi in v osebni pošte-
nosti,
— da predložijo program razvoja TOZD.

Mandat individualnega poslovnega organa traja 4 leta.
Pismene prijave s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogo-
jev naj kandidati pošljejo v zaprti ovojnici z oznako „za
razpisno komisijo“ v 20. dneh po objavi razpisa na gornji
naslov.
Kandidate bomo o izidu izbire obvestili v 21. dneh po za-
ključku razpisa.

x x x

Poleg tega objavlja komisija za delovna razmerja TOZD Veleprodaja naslednja dela in naloge:

- 1. VODENJE PROIZVODNE ENOTE V NOVO USTANOV-
LJENI TOZD PROIZVODNJA**
Pogoj: VK delavec kovinske smeri in 2 leti delovnih iz-
kušenj
- 2. VODENJE p. e. KERAMIKA GORENJE**
Pogoj: VK delavec trgovske stroke in 3 leta delovnih iz-
kušenj
- 3. Pomoč pri vodenju p. e. KERAMIKA GORENJE**
Pogoj: KV delavec trgovske stroke in 2 leti delovnih iz-
kušenj
- 4. Finančna in materialna dela v knjigovodstvu v novo usta-
novljeni TOZD Proizvodnja**
Pogoj: Srednja šolska izobrazba ekonomske ali komercial-
ne smeri in 2 leti delovnih izkušenj.

Delovno razmerje za objavljena dela in naloge se bo sklenilo
za nedoločen čas.
Poskusno delo traja dva meseca.
Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema
kadrovska služba Delovne organizacije „ERA“ Velenje,
Kersnikova 1, najkasneje 15 dni po objavi.
Kandidati bodo o izbiri pismeno obveščeni v 21 dneh po
zaključku razpisa.

RSC VELENJE

organizira

INTENZIVNI ZAČETNI TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA

v najsodobnejšem jezikovnem laboratoriju Gorenje-Koer-
ting. Tečaj se prične v ponedeljek, 26. februarja ob 18. uri.
Tečajnina je 1.950,00 din.
Podrobnejše informacije in vpisovanje v tajništvu Elektro-
kovinarske šole RSC, telefon 850-422.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA „NAŠ ČAS“ INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2 63320 VELENJE

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od naprej

Pošiljajte ga na naslov:

.....

(priimek in ime),

(ulica),

(poštna številka in pošta),

Datum,

.....
(lastnoročni podpis)

ZAHVALA

Ob mnogo prerani boleči in nenadomestljivi izgubi ljube-
ga sina, brata in vnuka

FRIDOTA PURNATA

strojnega tehnika

se iskreno zahvaljujemo vsem njegovim prijateljem, sosedom,
sorodnikom in JLA za organizacijo veličastnega pogreba. Prav
posebna hvala za izraze spoštovanja vsem govornikom, košar-
karjem, domačim pevcom, osnovni mladinski organizaciji,
godbji, sodelavcem TGO GORENJE Velenje, kolektivu Komun-
alnega podjetja Mozirje, oddelku za LO ŠO Mozirje, Ireninim
sosočcem, predstavnikom V. P. 5327 Sarajevo, sorodnikom,
vračanom in duhovniku.
Zahvaljujemo se vsem za izrečene in poslane izraze sožalja, za
čudovito darovano cvetje in še enkrat hvala vsem, ki ste ga
poznali in imeli radi ter ga spremljali na njegovi zadnji poti.

ŽALUJOČI: ati Franc, mami Amalija, sestra Irenca, stara mama in ostalo sorodstvo.

Bočna, 18. februarja 1979

